

ÖSSZHANG

A Rákoscshabai Református Egyházközség lapja

Túrmezei Erzsébet:

HÚSVÉT HAJNALÁN

*Alig várták, hogy jöjjön a reggel,
s most bánatosan, illatos kenetekkel,
sírva sietnek a sír felé hárman,
epesztő, emésztő, roskasztó gyászban.
Ím ébred az élet és támad a nap már.
A madarak kara csak egy fénylő sugarat
vár,
és csattog az ének száll által a légen
fel, fel az ég felé... Csak úgy, mint régen.
Jaj, az a régen! Ne fájna az emlék?
Mikor a Mester előttünk ment még,
és ajkán az élet igéi fakadtak
a szomjazóknak a fáradtaknak!
Volt-e valaha riasztóbb álom,
mint ez a három nap, ez a három:
mikor, aki folyvást csak életet mentett,
vad, gyilkos kezek fogják meg a Szentet,
viszik diadallal a főpap elébe,
rágalmat, gúnyt vágnak a tiszta szemébe,
és suhog a korbács és csattog az ostor.
Hol, aki megvédje, a hős, az apostol?
És az Atya hallgat? – Mély csend ül az
égen
s most hajnallik újra csak. Úgy... úgy
mint régen.*

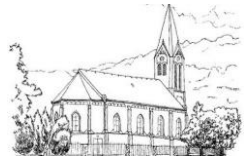
*Hogy hurcolták! Mint egy gonosztevőt.
S még volt, ki gúnnyal nevette Őt,
amint a tövistől a vére kicsordul,
s úgy kell felemelni az utcai porbul.*

*Köpdösve, gyalázva a fára szegezték,
de Ő ugyanaz volt, ott is szeretett még,
ott fenn a kereszten anyát és poroszlót:
könnyet hullajtót és gyilkos sebet osztót.
Ó, jaj, a halálig, mindig szeretett!
Viszik az illatozó kenetet,
és sírva sietnek a sír felé hárman,
nagypénteki gyásszal húsvéti sugárban.*

*Hogy látnak szemükben keserű
könnyekkel,
milyen csodálatos ez a reggel.
A pálmafák két szegélyén az útnak
súgva-búgva valami titkot tudnak,
A virágok át harmatkönnyeken
már látják felragyogni fényesen
az élet napját, s azt hirdeti minden:
A sírban nincsen! A sírban nincsen!*

*Ők mégis mennek, Gyászolva, sírva.
Betekinteni egy üres sírba,
az angyal előtt döbbenve megállni:
feltámadott, élő Mesterre találni.*

*Húsvétkor, ha nincs még húsvéti szíved,
a nagypéntekit vedd, vedd és vigyed
könnyesen, aggódón búsan, amint van,
s keresd a Krisztust, keresd a sírban!
Nem, úgysem fogod megtalálni ottan.
Eléd fog állni feltámadottan.*

Imádság

Uram! Köszönjük, ahogy folyamatosan beburkolsz csodáid takarójába. Ilyen csodás és áldott felismerés, hogy megélhettük: újra itt a tavasz! Ahogy a hideg föld felmelegszik, Te is így melengeted a szíveinket, óhajtod a lelkünket, elménket! Bocsáss meg, amikor csak messziről szemlélünk Téged, és észrevétlenül eltévelyedünk a világból ránk zúduló információkban. Uram megvalljuk neked, hogy számtalanszor hatalomba, anyagiakba, emberi kapcsolatrendszerekbe, tudásba, szerencsébe, internetbe és egyebekbe vetjük a bizalmunkat. Az is a Te nagy kegyelmed, ha szembesítjük magunkat azzal, hogy ez bizony a széles út, amiről nagyon gyorsan le kell kanyarodnunk. Úr Jézus! Könyörülj meg rajtunk, hogy keskeny úton maradjunk, és nyisd meg a szemünket, szívünket, hogy a tengernyi útvesztőt kikerüljük! Hálás a szívünk, hogy nem hazug Istennek ismertünk meg, hanem olyanak, akinek biztonsága, békessége arany fénysugárként öleli át a lelkünket, és vezeti utunkat!

Ámen!

*„Lehetetlen, hogy Isten hazudjon, erős bátorításunk van
nekünk, akik odamenekültünk, hogy bele
kapaszkodjunk az előttünk lévő reménységbe”*

Zsid. 16,4

Mészáros Kati

Kedves Testvérek újra írok nektek!

Hálás Köszönet, hogy minden évben részt vehetek az Imaláncban. Nem csak a régi testvérekkel lehetek közösségben, hanem új testvéreket is megismerhetek. Úgy érzem és látom, hogy most többen vannak a gyülekezetben. Hálás a szívem, mert minden nap ezért imádkozok, hogy az ÚR gyarapítsa lélekszámában is a gyülekezetet.

Örülök, hogy jön a kereszttmamám, mert meg tudom mutatni neki is az Atyai Házat. Húsvétkor el tudok menni én is remélem, így veletek, testvéreimmel vehetem az Úrvacsorát.

Megint itt van a Nagy Ünnepe a Húsvét, a győztes, feltámadott ÚR ünnepe!

Kérlek benneteket, hogy sokat imádkozzatok, hogy BÉKE LEGYEN A FÖLDÖN!

Sajnálom, hogy nem lehettem ott, amikor a lelkészünknek volt a búcsúztatója.

László Emese

„Ezt a tizenkettőt küldte ki Jézus, megparancsolva nekik: Pogányokhoz vezető útra ne térjeteK, samaritánusok városába ne menjeteK be, inkább menjeteK Izráel házánaK elveszett juhaihoz! MenjeteK el, és hirdesséteK: elközelített a mennyek országa! Gyógyítsatok betegeket, támasszátok fel halottakat, tisztítsátok meg leprásokat, úzzeteK ki ördögöket! Ingyen kaptátok, ingyen adjátok! Ne vigyeteK magatokká se aranyat, se ezüstöt, se rézpénzt az öveteKben, se tarisznyát az útra, se két felsőruhát, se sarut, se botot: mert méltó a munkás a kenyere. Ha pedig egy városba vagy faluba mentek be, tudjátok meg, hogy ki méltó ott erre, és maradjatok annál, míg csak tovább nem mentek. Amikor belépteK a házba, köszöntséteK a ház népét, és ha a ház népe méltó, szálljon rá békességetek, ha pedig nem méltó, békességetek térjen vissza rátoK! Ha pedig valaki nem fogad be titeket, és nem hallgatja meg beszédeKeteK: menjeteK ki abból a házból vagy városból, még a port is verjeteK le lábatoKról! Bizony mondom neKteK: könnyebb lesz Sodoma és Gomora földjének az ítélet napján, mint annak a városnaK.” Máté evangéliuma 10,5-15

Kedves Testvérek! Egy vándor-prédikátornak, vagy jelen esetben, vendég-szerzőnek, vendég-lelkipásztornak mindig nagy fejtörést okoz, hogy milyen üzenettel szolgáljon annak a gyülekezetnek, ahová készül, ahová Isten üzenetét el szeretné vinni. Amikor megkaptam a felkérést, hogy írjak a Rákoscsabai Gyülekezetnek, én is sokat sokat gondolkodtam. Mi az az üzenet, amivel az idegenből jött lelkipásztor szolgálhat annak a gyülekezetnek, amelyet még nem volt alkalma teljesen megismerni – noha Isten kegyelméből már jó-pár testvérrel közületeK találkozhattam. Gyakorlati éveimet Vecsésen tölthettem hatodéves teológusként, és ottani mentor-lelkészem sok bölcsességet adott át nekem. Mikor még csak tanulgattam a prédikáció-írás technikáit, ő azt mondta, bármely textust is adja elém a Lélek, mindig az legyen az első kérdésem, hol van benne az evangélium? Mit akar elmondani az az Ige Krisztusról? Mert az ember beszélhet bármiről, a legszebb angyali nyelven is, végtelen tudományossággal, ha kimarad a prédikációból az evangélium, akkor bizony nem sokat ért az az írás.

Így, testvérek, mivel már így jó pár év után is ezen tanítás mentén ülök le minden igehirdetés megírásához, számotokra is erről szeretnék írni, főleg húsvét közeledtével, vándor prédikátor módjára, ahogyan a tanítványokat is kiküldte Jézus vándorútra, hogy hirdessék: elközelített a Mennyek országa!

Hiszen Húsvét ünnepe pontosan erről szól. Keresztyén életünk középpontja, mikor Jézus a kereszten bűneinkért önmagát áldozta, és feltámadt, hogy minket a feltámadásról és az örök életről biztosítson. Elközelített a mennyek országa, sőt, már a miénk, akik hitünket Krisztusba vetjük. Ezzel viszont az is jár, hogy szembe kell néznünk önmagunkkal. Azzal, hogy a mi bűneinkért is meghalt Krisztus, nekünk is szükségünk van a megváltásra. Mindannyiunknak. Ezért szól, ezért int bennünket mindennap az Ige, Jézus tanítása a jóra, egymás szeretetére.

Fontos erről beszélni, testvérek, főleg húsvét kapcsán. Mert ellentétben a karácsonnyal, amit szinte az egész világ ünnepel, mint a „Szeretet ünnepe”, a húsvétról mintha megfeledeztek volna az emberek. Sokszor láttam a televízióban riportokat, hogy odamentek az utca emberéhez, megkérdezni, miről szól a húsvéti ünnepkör? Általában jó, ha 10 emberből 1 meg tudta mondani. Miért van ez? Pont az előbb említett dolgok miatt, testvérek – az ember nem szeret önmagával szembenézni. Nem szereti az intést megkapni – a húsvét pedig éppen, hogy erre is emlékeztet bennünket. Jézus értünk, miattunk szenvedett, miattunk vérzett, miattunk halt meg. Eltakarnánk az arcunkat ettől a képtől. El is takarja az az ember, aki szégyenkezik. Vagy megvonja a vállát, nem vesz róla tudomást. Pedig a legcsodálatosabb üzenet fénylik ebben a történetben – a szabadságunk üzenete. Hogy

nem kell soha többé az arcunkat takargatni. Nem kell a bűn láncait hordanunk, mert van megváltó és szerető Urunk. Aki szeretné, hogy felismernék a megváltásunk szükségességét, aki meg akar szabadítani a bűnöktől. Honnan ismerjük meg a mi bűneinket? Jézus minden szavával erre tanított – hogyan ismerhetjük fel, ha eltévelyedtünk, honnan ismerhetjük fel szeretetlenségeinket, bűneinket. Isten teljes Igéje miértünk van, minden apró tanítás, még a legelfeedettebbek is. Amikre legyintenek, azok is. Mind értünk vannak, hogy Isten útjából minél többet értsünk meg, és egymást minél jobban tudjuk szeretni. Sokszor szólal meg, sokféle helyről. Elsősorban persze a szószékről, vagy kedvenc Bibliánkban, ami mindig a polcon van, és már el van rongyolódva. De ott van minden egyes kis igés-kártyán is, amelyet szeretünk gyülekezeten belül egymásnak ajándékozni. Apróságnak tűnik, sokszor ezek elvesznek, elszakadnak – de ugyanúgy Isten Igéje van rajtuk.

Képzeld el a fenti történetet külső szemszögből. Pár idegen megjelent zsidó falvaeskákban, se tarisznya, se pénz. Befogadást kértek, és cserébe csodálatos dolgokat tettek és mondtak. Elhozták az evangéliumot mások életébe. Aki meghallgatta őket, az élete legcsodálatosabb ajándékát kapta. Pedig nem volt becsomagolva aranyzalaggal, nem lakodalmas menet hozta, semmi csinnadratta, emberek fényes ruhákban, semmi. Pár poros vándor. És mégis a legnagyobb csoda.

Akik viszont nem fogadták be ezt az üzenetet, azokra a legnagyobb ítélet várt. Ugye ezt is nehezen veszi be az ember gyomra, pedig sokkal inkább a szomorú voltát kellene látnunk. Az ember önmagát fosztja meg a legcsodálatosabb dologtól, ami elérheti. Mindenki, aki nem látja meg a húsvét valódi lényegét, hogy ÉRTE IS meghalt és feltámadt Krisztus – önmagát fosztja meg a kinyújtott, gyógyító kéztől. Mindannyiszor, amikor nem

Isten törvényére hallgatunk, szóljon a szószékről a legnagyobb prédikátortól, vagy szóljon a legelgyűrtebb igés-kártyáról, önmagunkat fosztjuk meg az Úr útján való járástól, a csodában való élestől. Jöjjön tehát a legváratlanabb helyről, testvérek, jöjjön a legváratlanabb személytől is – Isten Igéjére mindig figyeljünk, mindig fogadjuk be, soha ne utasítsuk el. Ha a körülöttünk lévő világ is teszi, még ha azt se tudják a környezetünkben, mit ünneplünk most, mi akkor is hallgassuk, mit üzen nekünk húsvétkor az Úr!

Mert Istenünk minden Igéje a Jót akarja nekünk, és önmagunkat lökjük el tőle, ha befogjuk a fülünket. *Szeresd az Urat és szeresd felebarátodat, mint magadat.* Minden, amit ez a parancs képvisel, ez a pár szócska – értünk van, hogy azt az életet éljük, amit a mi Urunk rendelt nekünk. Adja meg a mi Istenünk, hogy ebben a húsvéti ünnepkörben, és utána is, mindig az Ő szavára figyeljünk. Jöjjön valóban a legváratlanabb helyről, de mindig értünk fog szólni. Ezért ezen a húsvéton, ezen az ünnepen – álljunk meg egy kicsit. Hallgassunk. Figyeljünk. Adjuk át magunkat az intésnek, a jó szónak, az evangéliumnak. Mindezek után pedig, ünnepeljünk. Az ember sokszor arra rendezkedik be, hogy ha intést kap, hogy valamit rosszul csinált, akkor utána szomorúnak kell lennie, esetleg dühösnek. Nekünk legyen minden intés ünnep, testvérek, hiszen a mi Urunk azért adta azt, és azért is halt meg a kereszten, mert mindennél jobban szeret bennünket, vezetve az Ő népét az örök élet felé vezető úton. Váratlan és ellentmondásos ez az üzenet a modern világnak, ahogyan váratlan és ellentmondásos lehetett, hogy a megváltás igéje pár rongyos vándortól érkezik valakihez. Lehet elsőre furcsa, lehet nem megszokott, de mégis a csoda rejtezik benne. Így ünnepeljünk, testvérek, ismerve önmagunk megváltásra szorulását, és ismerve valóságos megváltásunkat, tudva, az örök élet útján járunk. Ámen.

Filó Bence

Igen Atyám!

Nagypéntek előtt két héttel a postaládámban találtam valamit, ami arra készített, hogy Isten dicsőségére – leírjam a gondolataimat. Egy előadásra szóló meghívó volt (nemcsak nekem, az utcában sokaknak). „Megemlékezés Jézus haláláról” címmel. Két alkalomból állt az előadás. Kihangsúlyozva: INGYENES. Úgy írták, hogy „minden évben egyszer” megemlékeznek Jézus haláláról. Ennyi. Feltámadásáról szó sincs. Ez a közösség, amely nem ismeri Jézus Krisztus istenségét, nem ismeri a Szentháromságot, nem ünnep számukra Karácsony és húsvét sem. A meghívó láttán, tudtam mivel állok szemben! Dolgozik a Sátán. Felhasznál embereket hazugságai terjesztésére, megtévesztésre, az ige kifordítására (János 8,44) Jézus haláláról: előadás!/? (Egy keddi napon: megemlékezés)

Az emberek keresik Istent, keresik Jézust. Nem mindegy, hogy hová mennek, milyen tanításokat hallanak Jézus Krisztusról. Életbevágóan fontos, hogy annak ismerjék meg Őt, aki valójában. Az eltorzított látásmód a Sátán praktikája. Életbevágóan fontos, hogy mit jelent majd számukra Nagypéntek és Húsvét a feltámadás ünnepe. A Jézus Krisztusban hívő ember számára Nagypéntek – csodálatos ünnep. Ezen a napon Jézus legyőzte a Sátánt! Egész földi életében erre a napra készült. Tudva, hogy halálával fogja megmenteni az emberiséget a bűn és a halál valóságából. Vállalta a halált, mert tudta –és egyedül Ő tudta-, hogy az Ő kivégzése örök isteni terv. Vállalta azt, ami várt rá. Tudta, ki kell innia a harag poharát. Erre Ő az Atyától Fogadta el. Miért kellett kiinnia ezt a poharat? A bűneset óta minden ember Isten haragja alá került (I.Mózes 3) De Isten szereti az embert – gyűlöli a bűnt. Azért kellett Jézusnak kiinnia a harag poharát, mert ez az útja annak, hogy Isten haragja ne maradjon az emberen. Isten, ezért a saját egyszülött Fiát adta. Nem akarja, hogy mi az örök halál állapotában maradjunk az elkövetett bűneink miatt. „Mert úgy szerette Isten

a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” János 3,16 „*De aki nem hisz a Fiában, azon Isten haragja marad*” János 3,36

Jézus előre tudta, hogy mi vár rá Nagypénteken. Tudta, hogy virágvasárnapi Hozsannázásból: „Feszítsd meg!” lesz. Hogy testi-lelki kínzás vár majd rá, Ézsaiás 53,7. Vállalta, hogy szidalmazzák, megalázzák, megkínózzák, csúfolják, köpdössék... Alázatos maradt. Majdnem végig szótlán volt. Gúnyos, ízléstelen, goromba megjegyzésekre nem válaszolt. Válaszolt viszont isteni méltósággal Pilátusnak: „*Az én országom nem e világból való*” János 18,36 „*Semmi hatalmad nem volna rajtam, ha felülről nem adatott volna néked*” János 19,11 Hallgatott Heródes előtt, de válaszolt a kereszten mellette megfeszített megtérő latornak: „*Ma velem leszel a paradicsomban.*” Lukács 23,43 És imádkozott. Nem magáért – értünk. Könyörgött az Atyához: „*Atyám, bocsáss meg, mert nem tudják, mit cselekszenek.*” Lukács 23,34 Bocsánatra van szükségünk, igen, mert olyan sokszor megszorítjuk Istent. Nem tudjuk, hogy mit cselekszünk. Elfelejtjük azt, hogy mit tett értünk az Ő szeretete, mit tett értünk Jézus. Az a csodálatos, hogy Jézus ma is imádkozik értünk.

Az ember szívében születik meg a döntés: elfogadom-e Jézust megváltómnak? Tudom-e, hogy bűneim bocsánatáért meg? Szabad lehetek bűneimtől, mert Ő azt felvitte a kereszte?! Vagy! Nagypéntek csak egy szép, szomorú történet, amit talán még meg is könnyezek? Vagy a szívembe vésvé megértem, hogy értem történt mindez. Isten terve volt Nagypéntek. Mert a legnagyobb vereség a Sátán számára Jézus keresztfeszítése volt. Ebben a bűnökeltörő halálában ÉLET van! Nyitva az út az üdvösségre. ÜNNEP NAGYPÉNTEK! ÜNNEP HÚSVÉT! A feltámadásnak ünnepe. JÉZUS ÉL! Megígérte a benne hívőknek: „*én élek és ti is élni fogtok.*” János 14,19

Szilasi Tamásné

Az engedetlen halála

Olvasandó rész: I. Királyok 13.

Sosem gondoltam volna, hogy pont rám veti ki hálóját és engem akar megszerezni. Volt benne valami megkapó már első pillantásra is. Vonzó külső, lehegerlő stílus. Fürödtem az önfeledt örömben és kiélveztem minden pillanatát. Vele lenni pontosan azért volt mérhetetlenül jó, mert végre boldog voltam, hogy pontosan így kellek, önmagam lehetek. Nevetni akár a gyengeségeimen is, nem törődve gonddal, végre nem hibáztatva magam semmiért és csak úszni a boldogságban. Nyakig megfürödni a mámorban újra meg újra.

Hogy miért történt, ma sem tudom. Ki volt, mi volt? Ötletem sincs. De hódoltam előtte akkor is, ha ma már szégyenkezve kell is kimondanom. Hiába ábrázolják mindig patával, visszataszító szarvakkal, gonosz arccal – hozzám egyáltalán nem úgy közeledett. Amit nyújtott, elmondhatatlanul jónak tűnt. *Akkor.*

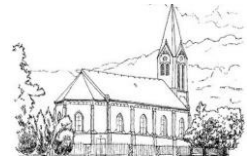
De a mosolyért ráncokat adtam, a napokért évekkkel fizettem.

Salamon életéről sok mindent feljegyeztek és a mai napig ismerősen cseng neve és nagysága még a nem hívők számára is. De azt kevesen tudják, hogy élete végén elhajolt és már nem az egyedüli Istent követte. Hétszáz főrangú és háromszáz másodrangú felesége volt, akikhez szerelemmel ragaszkodott. Pontosán azokhoz ragaszkodott így, akiktől az Úr óva intett: *„Ne keveredjetek közük, és ők se keveredjenek közetek, mert az ő isteneikhez hajlítják szíveteket!”* De Salamon másként gondolta, pontosabban mondván nem tartotta kockázatosnak mindezt. A jómód és a szerelem észrevétlenül esztét vette, és feleségeivel megannyi pogány isten tisztelete honosodott meg Izraelben.

Nem csoda, hogy uralkodását követően káosz és zűrzavar lett úrrá az országban. Már semmi nem volt fontos mindabból, amit Dávid örökségül hagyott. A hatalmi harc nyomán Jeroboám, akit új királlyá választottak minden tekintetben

igyekezett biztosítani pozícióját: hogy ne legyen szükséges Jeruzsálemben utaznia az őt királlyá választó törzseknek – kockáztatva ezáltal annak lehetőségét, hogy Roboámhoz, az ellenlábashoz pártoljanak a jeruzsálemi kultuszi zárandoklat okán – két aranyborjút készíttetett és állíttatott fel Bételben és Dánban. Ezen felül új ünnepet vezetett be és saját magát tette meg pappá, aki az áldozatokat bemutathatja. Az új megoldás házhoz jött általa és mindenről egy személyben gondoskodott. Nem tartotta aggályosnak, hogy nem Lévi törzsből származott és hogy nem az Úrtól kapta a papi elhívást. A cél számára szentesítette az eszközt. Ő maga áldozott és tömjénezett és pappá tehetett bárkit, akit jónak látott. A vallási szertartásosság tehát vele sem veszett ki, csak kicsit módosult. Legalábbis saját maga szerint *kicsit.*

Méltóság és hatalom ide vagy oda, a király feddése nem sokáig várattott magára. Júdából érkezett oda Isten embere, hogy az Úr ítéletét tolmácsolja. A *kicsit* eltérő módon folytatott kultusz nem tolerálható Isten számára és nem maradhatott büntetlenül sem. *'Oltár, oltár!' Így szól az ÚR: Egy fiú születik majd Dávid családjából, akinek Jósias lesz a neve, ő majd fölládozza rajtad az áldozóhalmok papjait, akik most rajtad tömjéneznek, és emberi csontokat fognak elégetni rajtad*” – kiáltott az Isten embere, nem is kifejezetten a királyt megszólítva. A büntetés nem csak őt éri majd, hanem a kultuszt, az önkényt, amit felépített. Az áldozóhalmon egy napon majd azoknak a papoknak a csontjait fogják elégetni, akik azon tömjéneztek. Ezzel nem csak az önjelölt papok likvidálása fog megtörténni, hanem az oltárt is megszenteltetlenné a nem mindennapos tettel. Hogy szavait alátámassza, egy jelt is hirdetett a próféta: *„Ez a csoda annak a bizonyítéka, hogy az ÚR szólott: Íme, ez az oltár meghasad és kijömlék a rajta levő hamu.”*

A hívatlan szószólót az uralkodó rendre akarta utasítani, de mikor felé mutatva parancsolt szolgálainak, hogy elfogassa, megbénult a keze. Nem egy jöttmenttel állt szemben, még ha ő annak is tartotta. És ahogyan azt jelül ígérte Isten embere: az oltár meghasadt és kiömlött a hamu az oltárról.

Jeroboám azonnal felfogta, hogy itt parancs helyett diplomáciára van szükség. Ki engesztelhetné ki az Urat, ha nem az Ő saját embere? A keze visszanyerte épségét a próféta közbenjárása nyomán, amit a maga módján honorálni is akart az uralkodó. Ha erőszakkal nem ért célt, hát asztal mellett egyeztetve talán legalizálható mindaz, amit ő tett mindaddig. Régi tanítás, amit manapság is előszeretettel gyakorolnak: ami nem megy fegyverrel, fenyegetőzve, pontosan ugyanaz sokszor mégis célt érhet, ha elegáns öltözetben, arany mandzsettagombbal történik meg a kézfogás.

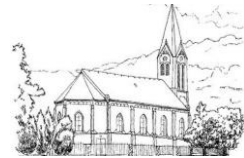
Azáltal, hogy közös étkezésre invitálta a prófétát, a régi keleti szokásnak megfelelően közösséget szeretett volna elérni vele. Ha pedig közösség van, talán kiegyezés is lehet némi kompromisszum árán. Hányszor láttunk ilyet a történelem során vagy a mindennapi életben? „Van az a pénz”... tartja a profán szólás, „mindenki megvehető”. De kiderült, hogy mégsem. Nincs közösség és nincs elnézés a téves irány miatt.

Az Úr embere nem a magáét szólta és nem önszántából utasította el az evést és ivást azon a földön, amire ítéletet hirdetni érkezett. Pontosán a közösség megtagadása miatt tartotta magát a küldetéséhez és indult is útnak dolga végeztével. De ottlétéről és a történelekről tudomást szerzett egy bételi próféta is, aki nagyon szeretett volna találkozni vele. Talán pont azért, hogy megkísérelje jobb belátásra bírni kollégáját, ha már az uralkodónak nem sikerült. Érdekes, hogy a Szentírás olykor lényegtelennek ható személyneveket is feljegyez, e történet két kulcs szereplőjéből viszont egyiket sem nevez néven. Pedig jóval utána, a II. Királyok 23. fejezete is említést tesz a történelekről, mikor a sírhelyre a kultuszt megtisztító Jósias tekintete esett. A

történetét vélhetően mindenki jól ismerte a városban, ezért is hagyták háborítatlanul a síremléket – de nevet ekkor sem említ az Írás.

Az öreg prófétatárs vélhetően egy bételi csoport vezetője lehetett maga is. Fiaitól, azaz tanítványaitól kapta a hírt az oltárral történelekről és a Jeroboámon tett jeltől. Ha Bételben működött, jó eséllyel maga is a *kicsit más* kultuszt képviselte. Hogy az őszinte kíváncsiság vezérelte-e vagy az, hogy a maga álláspontját is mentve enyhítse a téves vallási irány súlyát, szükségét érezte, hogy az Isten embere nyomába eredjen, amíg még elérhető. Szamáron a nyomába szegődve hamarosan rá is lelt az Úr követére és nyájasan kérlelte, jöjjön otthonába és egyék. De az újra csak azt ismételte el, ami küldetést kapott. Ne egyél és ne igyál azon a helyen és ne is azon az úton térj vissza, amin mentél – szólt hozzá közvetlenül a megbízás. Gondolhatnánk, hogy teljesen követhető és elvethetetlen a maga egyszerűségében értelmezett intés. **„De a másik ezt mondta neki: Én is olyan próféta vagyok, mint te, és egy angyal így szólt hozzám az ÚR parancsára: Hozd vissza őt magaddal a házához, hogy kenyeret egyék, és vizet igyék. Így hazudott neki.”** Ha ez az utolsó tömondat nem lenne ott, olyan hihetetlennek hangzana mindez? Nem eshetett volna meg, hogy az Úr egy másik követe által is szóljon vagy kiegészítse a korábban elhangzottakat? Nem meglepő, hogy az Isten embere nem szabódott tovább és vele ment.

Kényszer volt? Nem. A saját döntése. Aki előtte az uralkodónak is nemet tudott és bírt mondani, most engedelmeskedett önszántából és tette, amire kérték. A történet nem taglalja részletesen a továbbiakat, csak mindent az eredeti megbízatás szempontjából: visszatért, evett, ivott. Túl soknak tűnik? Nem. Ennél mennyivel több szárad a mi lelkünkön olykor? De bárhogyan nézzük, ez háromból három pontosan annak ellenkező lépés, mint amire parancsot kapott. Aki maga kapta a kijelentést és hivatkozott is rá minden adandó alkalommal, most miért nem lepődik meg azon, hogy az Úr nem közvetlenül hozzá szólt?

Olyan hihetőnek tűnt a másik próféta szájából. Nem volt átlátszó, sem megtévesztő – „*egy angyal így szólt hozzám az ÚR parancsára*”. Talán csak én vagyok egyedül, akiben visszacseng az öreg kérdés: „*csakugyan azt mondta?*”

Ha füstölővel a kézben vagyok bűnöző, az bármit is szépít a dolgon? Ha Bibliát szorongatok és mégis elnézem a visszásságokat, nem én is annak pártjára állok?

Nem kíméljük az isteni rendet és kétségbe vonjuk a nyilvánvaló akaratát. Mert jobban értjük a *kicsit más* dolgokat, mint az egyértelműséget. Túlgondoljuk és pontosan ezáltal esünk saját magunk kelepccéjébe.

„*Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket.*” – szól az Írás. Nagyon ne változtassunk rajta, csak az egyiket cseréljük ki a másikra. Mindkét szereplő említve volt, nem került bele új. Akkor is ember lesz, nem? Épp csak egy *kicsit más*.

Jelen korunk egyik sokat vitatott kérdésére pontosan ugyanaz illik, amivel a történetbeli prófétát töbe csalták: lehet úgy csavarni a szót, hogy a vége ugyanaz legyen: Isten mindent megbocsát.

Hát nem egészen. Ha annyira válságos helyzetbe kerülünk, csak eldöntendő kérdéseket tegyünk fel magunknak:

Sugalmazhatja-e Isten ezt nekem? Igen vagy nem?

Tehetem-e ezt keresztyén emberként? Igen vagy nem?

Követhetem-e a környezetem példáját ugyanebben? Igen vagy nem?

Sok egyéb szuvenír mellett karkötőt is árulnak egy világszerte jól ismert felirattal illetve hazánkban annak magyar fordításával: MTJ. Egy rövidítés, ami szinte fel sem tűnik. Sem a viselőjének, sem másnak.

Mit Tenne Jézus? (MTJ)

Mikor újból a pohár után nyúlsz, amikor már nem kellene, a karkötő a csuklódról néz a szemedbe. Mikor a kedvesedé helyett egy idegen kezét fogva sétafikálsz boldogan, az üzenet ott is ott van veled.

Mikor újra gyógyoszerrel akarod enyhíteni a büntudatot, tenyeredbe véve a pirulát újra felvillan a figyelmeztetés – MTJ.

Őszintén kérdezd meg magadtól: ezt tenné?

Ne azon az úton menj vissza, ne egyél és ne igyál. Lehet ennél egyszerűbb figyelmeztetés? Aligha.

Az ítélet rövidesen fel is hangzik Isten embere számára az őt vendégül látó próféta szájából: „*Mivel ellene szegültél az ÚR szavának, és nem tartottad meg azt a parancsot, amelyet Istened, az ÚR adott neked, hanem visszatértél, és kenyeret ettél, meg vizet ittál azon a helyen, amelyről meghagyta neked, hogy ott ne egyél kenyeret, és ne igyál vizet, ezért holttested nem jut őseid sírjába!*”

Isten emberét már várta az elrendelt végzet: egy oroszlán állta útját a haza vezető úton és oltotta ki életét. Nem olvasni azt sem, hogy a szerencsétlent felfalta vagy a szamarat szétépte volna. Nem vadállathoz méltó vérengzés történt. Pusztán egy egyszerű ítételvégrehajtás.

A hírt hallva az öreg próféta is visszatért oda, hol nem sokkal előtte járt: méltó módon akart gondoskodni a megölt prófétatársáról. Elsiratta és eltemette saját sírjába, tanítványainak pedig meghagyta, hogy majdan, ha az ő ideje is lejárt, őt magát is mellé helyezték nyugalomra. „*Mert bizonyosan be fog teljesedni az az íge, amelyet ő hirdetett az ÚR parancsára a bételi oltárról és az áldozóhalmok templomairól Samária városaiban.*”

Jeroboám nem tért meg a figyelmeztetés ellenére sem, kénye kedve szerint rendelt papokat a nép köréből az áldozóhalmokra. Az ítélet természetesen beteljesedett: emiatt irtották ki a föld színéről, írmagja sem maradt. Az engedetlen elvétel, de a prófécia megmaradt.

Életem egyik legnehezebben értelmezhető bibliai része ez. Sok történet előtt megállva csak szaporodnak a kérdőjelek, de itt végképp. Miért

hazudott az öreg próféta? Szándékosan ártott vagy ő sem vette annyira komolyan az ítéletet? Számára is elhordozható mértékű volt a *kicsit más* istentisztelet?

Vagy talán éppen a társa végzetét látva eszmélt fel, hogy mindvégig tévúton járt legnagyobb jószándéka ellenére? Az öreg próféta példáján eltöprengve eszméltem rá, hogy az én életemben sem feltétlenül volt rossz vagy ördögtől való az a másik fél, aki életemben megvezetett vagy rászédett. Ő sem volt rosszabb vagy másabb, mint én és talán valóban nem bántás volt a szíve szándéka. De egy dologban teljesen megegyeztünk: mindkettőnk rászédett a gonosz. Olykor nem kell ellenséges térfélen állnunk ahhoz, hogy egymásnak essünk.

Az ördög legtöbbször nem masszív ellenállással, véres karddal hadonászva érkezik. Kifinomult módszerei vannak. Jólöltözött diplomataként csak annyit kérdez „*csakugyan azt mondta...?*” És innen csak jönnek a megnyerő szöfűzések, míg észrevétlenül egyre messzebb csúszunk az igazságtól. Nem *nagyon* kell különbözni az isteni elvárástól, az a pici talán nem is annyira számottevő. Észre sem fogja venni, az nem bűn - sugalmazza. És a sokadik *nem számottevő* lépést követően ugyanazt tapasztaljuk, mint mikor olyan iránytű után haladva hajóznak, amelynek csak fél fokot csal az iránytűje. Több tucatnyi mérfölddel a hátunk mögött arra eszmélünk, hogy

az a fél fok nagyon messzire vitt az eredeti céltől. Ami a mai közfelfogásban még inkább veszélyes: sokszor nincs is fél fok eltérés, minden pontosan ugyanazt az irányt mutatja, megkérdőjelezhetetlenül. Csak éppen az ellenkező irányban. Az Északot Délre festik át, míg a Délre azt mondják, innentől Északnak nevezzük.

Az engedetlen próféta meghalt.

De én? Az én történetem vége egy kicsit más. Mert nincs vége és nem is lesz.

Értem nem jött oroszlán, pedig engedetlen voltam. Nem háritottam, hogy az asszony volt vagy, hogy a kígyó szedett rá. Hiszen a tiltott gyümölcs az én kezemben lapult. Én döntöttem egyedül, én szakítottam le, nem más. Hagyhattam volna a helyén, de nem álltam ellen. Mondhattam volna nemet, de nem tettem.

Ítéletvégrehajtás sem történt. Azaz hogy mégis, csak éppen nem rajtam: a keresztfán nem az engedetlen halt meg, hanem a mindvégig engedelmes. Az engedetlen szabadulásáért. Legyen áldott az Ő szent neve.

Ha életed során válaszút elé érkezel, ne beszélj mellé és ne hitegesd magad. Te vagy ott, a te döntésed. Te fogod megtenni vagy te leszel az, aki mégis kitart és ellenáll. Egyetlen dolog számít: igen vagy nem.

MTJ

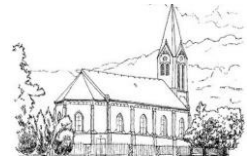
Ámen

Pácsi Szabolcs

1. A Bárány hordja csendesen Földiek minden vétjét. Vállalja tisztán, büntelen Bűnösök bűnhődését. Elindul, hordoz szenvedést, Gúnyt, halált, átkot, megvetést, Nem kíván könnyebbséget. Elvisel, hordoz bünt és bajt, Golgota fáján kint és jajt, És szól: Eltűröm érted!

2. Nincs még ily áldott, hű barát. Őt adta Isten nekünk. Ő az, kit Atyja maga szánt Szent váltságdíjnak értünk. Ó, csodás égi szeretet! Az Atyát arra készítetted, Hogy Fiától megváljon. S ki előtt ég és föld reszket, Érettünk sírba fektetted Győzni poklon, halálon.

Új énekeskönyv 492. dicséretének 1-2 verse
Szöveg: Gerhárdt Pál; Fordította: Túrmezei Erzsébet

Kedves gyülekezet, Kedves testvérek!

Szeretnék sok szeretettel megosztani a gyülekezettel egy igehirdetést, amit nemrég hallgattam online módon, elgondolkodtatott arról, ami jelenleg a világunkban most történik és óhatatlanul is körbe vesz bennünket. Talán többen gondolhatják a testvérek közül, hogy a gyülekezetben helyes érték ítélettel gondolkozunk az alábbi témáról. De mégis fontosnak érzem, hogy gondolkodjunk erről. Hiszen hiába is akarnánk kizárni az erről való gondolkozást, könnyen előfordulhat, hogy családi, baráti vagy munkahelyi beszélgetések során felmerülhetnek az alábbi kérdések. Ekkor valami módon állást kell foglaljunk, nem állhatunk némán, értetlenül, zavarba ejtő hallgatással beszélgető partnerünk mellett. A téma aktualitásától eltekintve, remek alkalom lehet ez, hogy bizonyosságot tegyünk hitünkéről, a Biblia alapvető tanításairól a körülöttünk élő emberek számára. Ezért Isten arra indított engem, hogy megosszam a gyülekezettel az említett igehirdetés alapgondolatait.

Isten, Teremtés, Házasság és Család - Mi Isten terve a házassággal, családdal?

„Farizeusok is mentek hozzá, és megkérdezték tőle, hogy szabad-e a férfinak elbocsátania a feleségét: ezzel kísértették Jézust. Ő azonban visszakérdezett: „Mit parancsolt nektek Mózes?” Azok ezt mondták: „Mózes megengedte a válólével írását és az elbocsátást.” Jézus erre így szólt hozzájuk: „Szívetek keménysége miatt írta nektek Mózes ezt a parancsolatot, mert a teremtés kezdete óta az embert férfivá és nővé teremtette az Isten. Ezért elhagyja az ember apját és anyját, és lesznek ketten egy testté, úgyhogy ők többé már nem két test, hanem egy. Amit tehát az Isten egybekötött, ember el ne vállassza.” Otthon ismét megkérdezték őt erről a tanítványai. Ő ezt mondta nekik: „Aki elbocsátja feleségét, és mást vesz el feleségül, házasságtörést követ el ellene; és ha az asszony bocsátja el férjét, és máshoz megy férjhez, szintén házasságtörést követ el.” Márk 10, 2-12

Nézzük meg Jézus választ az akkori vallásos vezetőkhez. Jézus válasza nemcsak az akkori időkben volt érvényes, hanem a mostani kihívásokkal teli kultúránkban, amikkel mi keresztények is találkozunk elkerülhetetlenül. A Biblia nem egy ősi, elavult a jelennel köszönőviszonyban sem lévő írás, hanem igenis válaszokat ad a mai kor kérdéseire is.

Melyek azok a kérdések, amik még ma is ugyanúgy felmerülnek? Az emberiség eredete, honnan származunk, hogyan jöttünk létre, ki vagyok én. Mire való a házasság, a család?

Mindezekre Jézustól magától kapunk válaszokat. Ezek a válaszok benne vannak Jézus szavaiban, mely a mai kor keresztényei számára is mérvadó kell, hogy legyen.

Farizeusok mentek Jézushoz ezt kérdezve: Isten törvénye megengedi, hogy egy férfi elváljon feleségétől? Ezzel téve próbára őt.

Jézus visszakérdezett, mit parancsolt Mózes nektek?

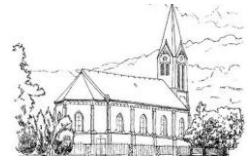
Farizeusok: Mózes megengedte a férfiaknak, hogy váló levelet írjanak, hogy elbocsáthassák feleségeiket.

Jézus válasza: A ti kemény szívetek miatt. De a kezdettől fogva, a teremtéstől fogva Isten férfinak és nővé teremtett az embert, ezért a férfinak el kell hagynia atyját és anyját és csatlakoznia kell feleségéhez, hogy a 2 test egy testté legyen, tehát többé nem 2, hanem egy testté lesznek.

Erre a kérdésre adott feleletében Jézus sok mindenre választ ad.

Mit láthatunk tehát az ő válaszában?

- Jézus azt mondta, hogy a világegyetem az Atya által teremtett és nem magától keletkezett. Ez persze nem kell, hogy megleljen minket, hiszen a Biblia ezt tanítja kezdettől fogva. De vannak

keresztények is, akik nehezen birkóznak meg ezzel. Lehet, hogy Isten teremtette a világot mégis később az evolúció igazgatta? Ha Jézus állít egy dolgot a Bibliában, akkor ezt elhíhetjük, nem igaz? Ha nem ezt tennénk, akkor miért vagyunk keresztények? Ha bárki tudja is a történelemben, hogy mi történt kezdetben, akkor Jézus az. Tehát, ha Jézus vallotta, hogy mindent az Atya teremtett, akkor nekünk bolondság lenne, ha nem értenénk vele egyet.

- Vallotta továbbá, hogy a világ 2 emberrel kezdődött, Ádámmal és Évával. Nem csak a tudományos világban, de a hívő keresztények köreiben is vannak, akik nehezen fogadják el, hogy az emberiség 2 emberrel kezdődött.

- Jézus nem állította, hogy valamilyen ásványokból, nedvességből és villámcsapástól keletkeztek az emberek, és főleg nem véletlenül, hanem kezdettől fogva embernek teremtette őket az Atya. Nem kellett átmenniük semmilyen átalakulási folyamaton hosszú időn keresztül.

- Jézus elmondja, hogy az emberek ugyanakkor teremtettek, mint maga a világ, az univerzum, nem a világ keletkezése után millió évvel később, mint ahogyan azt az mai általános világnézet tartja. Mégis sok keresztényt téveszthet meg ez a gondolkodásmód.

- Jézus mondja: Isten teremtette őket, férfiak és nők. Akár csak 10 évvel ezelőtt is, ki gondolta volna akkor, hogy a mai nyugati kultúrában nem lesz egyértelmű, hogy ki a férfi és ki a nő. Egyesek szerint, mintha létezne egy átmenet férfi és nő között és minden egyes ember valahol a 2 között található. De ha valaki csak azt állítja, hogy csak 2 nem létezik, akkor örülnek nézik - szembe mész a mai kultúrával és egy problémás személy vagy, aki a haladás ellen vagy.

Ma egy kulturális örültséggel találjuk szembe magunkat, szó szerint. Az örültség a valóságtól való elrugaszkodást jelenti. Ma,

akik a transzneműséget hirdetik, tudjátok mit mondanak azokról, akik nem értenek velük együtt? - Te a történelem rossz oldalán állsz! Mit felehetünk erre?

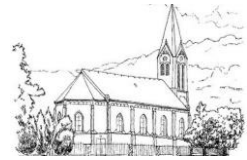
Akkor te pedig a valóság rossz oldalán állsz!

Ma a transzneműséget valami forradalmi jelenségűnek látják. Sajnos sokan lehetnek, akik elbizonytalanodnak a biológiai nemükben. Ez érthető is, hisz ez folyik a csapból is, elég, ha csak az interneten tájékozódunk.

Mondjuk el nekik, Isten hogyan tervezte ezt. De tegyük mindezt együttérzően, megértően, szeretettel. Továbbá imádkozhatunk, hogy Isten törjön át ezeken a nézeteken. A média ezt hirdeti, mindenhol ez ömlik ránk. Blogok, videók, tévé és internet. Már itthon is megtörténnek: vannak családok, ahol most már az apa az anya. Hatalmas kihívás előtt vannak a gyülekezetek, azt gondolom, beszélnünk kell erről is. Voltak női versenyek, ahol nemet váltó férfiak is indulhattak, tönkre téve ezzel a női sportolók kemény akár évtizedes készülését. És valaki számára ez normális... Hogy lehetséges ez? Ez történik most a mai világban.

Legyünk ezzel tisztában: Isten férfiak és nők teremtett minket. Ezt hirdeti a természet és a keresztény világ igen nagy többsége. Ne feledjük ez az új nézet csak a világ igen kis százalékát jelenti. A ma élő körülbelül nyolcmilliárd ember túlnyomó része mai is hisz ebben: Férfiak és Nők vagyunk. Hallani már ilyeneket: a kávézóban, éttermekben nem lesz férfi és női vécé, hanem csak egy, az összes biológia nemnek, mert így haladó szellemiséget látszanak képviselni. Ne gondoljuk, hogy ez olyan messze van, hogy Magyarországon is megtörténjen. A kávézóban, kórházban, bárhol.

A házasság egy férfi és egy nő között történhet, Jézus mondja és ez mindig így is volt. Persze értjük. A mai modern kultúra nem tiszteli Istent, mert ha nincs Isten,

nincsenek szabályok, bárki bámit kitalálhat és ki vitatkozhatna vele, ő így él az ő szabályai szerint.

Hogy lehet, hogy néhány országban azonos nemű emberek is összeházashozhatnak akár templomokban is? Azt állítják a Biblia is a szeretetről szól, nem igaz? Ha 2 azonos nemű szereti egymást, kik vagyunk, mi, hogy megítéljük őket? Rendben lenne ez?

Nos nem a mi véleményünk számít, hanem amit Isten mondott. Nem csak egy kiragadott dolog-e ez a fajta szeretet? Az összes többi igevers nem mond-e ellent ennek a „szeretet”-nek? Azt állítják a szeretet a legfontosabb, mintegy kiemelve csupán azt... Tehát csak a szeretet számít? Tehát amíg az emberek szeretik egymást, semmi más nem számít...?

Szeretettel, megértéssel, kegyelemmel kell fordulnunk minden emberhez. Isten szereti az embereket, akár természetes vonzódással vannak, akár azonos neműekhez vonzódnak. Isten el akarja érni minden embert, mindenkiért meghalt. Talán egyszer ők is Isten követői lesznek. De nem adhatjuk be a derekunkat a mai modern kultúrának. Nem hagyhatjuk figyelmen kívül a történelmet, a hagyományt, a valóságot és legfőképp a Szentírást. Mi legyen hát a válaszuk mindezekre a kérdésekre? Amikor nehéz kérdésekre kell válaszolnunk mindig Istennél kell elkezdenünk. Ha hisszük, hogy létezik Isten és szól hozzánk, akkor ahhoz kell tartanunk magunkat, amit mondott. Istenhez kell visszavezetnünk az embereket.

Tehát a homoszexualitás rossz és bűn? Ha nincs Isten, akkor nem. A transzneműség rossz? Ha nincs Isten, akkor nem. Akkor csak valahol véletlenszerűen helyezkedünk el a férfi és a nő között, s ha a külső ezt nem tükrözi, akkor ezt megváltoztathatom? Ha nincs Isten, bárki bárhogyan élhet.

De ha van Isten, aki a teremtő és ő szól hozzánk, akkor viszont hallgatnunk kell arra,

amit mondott. Hiszem, hogy Ő szól hozzánk és megvan nála mindenre a válasz. Ha beszélgetünk az emberekkel, mindig ide térünk vissza: Isten létezik.

De mit ne tegyünk, mire figyeljünk nagyon-nagyon?

Ne váljunk mérgessé, ellenségessé, elítélővé, hanem bölcsességre van szükségünk, hogy válaszoljunk ezekre a nehéz kérdésekre. Ne gondoljuk azt, hogy Isten nem hív magához minden embert! Hiszen Ő meghalt minden emberért. De ha valaki nem él Istennek tetsző életet éppen, szeretettel, kegyelemmel, türelemmel, irgalommal, kedvességgel, meggyőzéssel, imádsággal, a Szentlélek erejével fordulhatunk hozzá. Sose feledjük el azt, hogy mi vajon hol lennénk Isten kegyelme nélkül. Továbbá gondolkodjunk el arról is, hogy előfordulhat, hogy ebben a kérdésben már van tiszta igei látásunk, elégséges Bibliaismeretünk, de életünk egyéb területein mindannyiunknak lehetnek elakadásai, nehézségei, akár bűnei is. Bizhatunk abban, hogy talán ők is (ahogy mi is) megtérnek majd valamikor.

Két nagy zsidó felfogás létezett Jézus korában. Az egyik egy szigorú (Hillel) a másik egy megengedőbb (Shammai). Az első az tanította, hogy válasz csak nagyon speciális esetekben lehetséges. A másik azt tanította, ha egy férfi nem volt elégedett a feleségével, elválhat tőle. Vajon melyik volt népszerűbb akkoriban? (A megengedőbb...)

Jézus válaszában visszamegy az alapokhoz, a teremtéshez. Térjünk vissza Istenhez, javasolja Jézus.

Mit tervezett Isten?

A Biblia szerint Isten teremtette a házasságot. Tehát nem mi döntjük el, hogy ez jó-e nekünk, hanem Isten tesz kijelentést ebben. Ne felejtjük el, Jézus az első csodáját egy esküvőn tette, ezzel is helyeselve azt.

Tehát a házasság egy nagyon súlyos dolog, komolyan kell vennünk. A mai kultúrában ez nincs így.

Mert mi kell hozzá? Hűség. Tehát mihez vezet a hűtlenség? A váláshoz. A 7. parancs: Ne kövess el házasságtörést.

Miért teremtette Isten a házasságot? Számtalan okból, csak egy pár dolog, ami eszünkbe juthat:

- hogy a szeretetet egy magasabb / különleges szinten megtapasztaljuk. A Biblia szerint a házasság egy jó dolog. Isten jó ajándéka.
- Az összetartozás megtapasztalása, egymás támogatása, segítése, közös munkálkodás.
- Család, gyerekek.
- Amit Isten, amit nem tudott megtanítani amíg egyedül voltunk, a házasságban fogja megtanítani azt, ha hallgatunk rá.

Tudjuk azonban, hogy akinek arra van elhívása, hogy egyedülállóként szolgálja az Urat, nem kötik a kötelességek, a családi élet nehézségei, az önként vállalt terhek, szabadabban képesek szolgálni Istent, ahogy Pál is beszélt erről, több időt tud szánni szolgálatára.

Persze tudjuk, hogy a házasság és család nem mindenkinek adatik meg. Elképzelhető, hogy valaki nem vágyik a házasságra, vagy nem adatik meg. Lehet, hogy valaki a saját neméhez vonzódik és felismeri, hogy ez nem jó jel, és emiatt választja az egyedüllétet, de ettől még szüksége van szeretetre. A gyülekezet is egy nagy család! Egyedülálló emberek lehetnek más gyülekezeti tagok legjobb barátai. Apákat, anyákat örökölhettek Istentől a gyülekezetben, hitbeli testvéreik lehetnek.

A család önmagában nem jó vagy rossz. Sokszor idealizáljuk a házasságot. De ne felejtsük el, nem minden embert hív el Isten a házasságra. Isten az embert a házasságon kívül is megáldja! Sőt ne felejtsük Jézus is egyedülálló volt! Pál is egyedülálló volt!

Isten a kapcsolatok Istene is. Minket is kapcsolatokra hív el, testvérekkel, hívő vagy hitetlen emberekkel. Isten maga is egy különleges kapcsolatban volt és van. Atya, Fiú és Szent Lélek – teljes Szentháromság! Isten kapcsolatainkon keresztül is szeretne bennünket megáldani a gyülekezetben.

„A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre” I.Tim. 3,16

Novotny-Farkas Csaba

A Gecsemáné kertben

Csodálatos dolog Jézust követni. Elszánt, elköteleződött tanítványokként vele menni mindenhol, akár a börtönbe vagy a halálba is. Mégis fogadkozásnak tűnik csak többnyire a komoly elhatározás, hiszen nem sokkal a döntéshozatalukat követően: *„Amikor Jézus az imádkozás után felkelt, odament a tanítványaihoz, de a szomorúságtól alva találta őket.”* Lukács 22,45

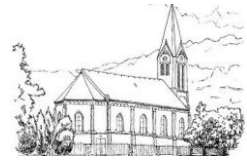
Tudják, hogy mennyi jót jelent az Úr Jézussal együtt lenni, de ez az együttlét most veszélyben van. Veszélyben van az, amit már sokan az Isten országának eljöveteleként éltek meg. Sőt, az van veszélyben, akinek jelenléte adta az Istenhez való kötődés gazdag áldását. Szomorúságtól csendesen, és fáradtan elalvás.

Mi az, ami emberpróbáló időben segíthet? Ki az, aki megtarthat minden bajban? Ki az, aki gondviselőd? Ki az, aki életét adja érted, mert szeret?

„Miért alusztok? Keljete fel, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!” Lukács 22.46

Édes Mindenható Atyám! Köszönöm, hogy nincs, ami elválasszon tőled a Te irgalmad miatt, és hogy nem a mi teljesítményünkből adódnak nagy dolgok, hanem a Te csodálatos tetteid válnak nyilvánvalóvá a mi tanítványi életünkben. Legyen meg a Te akaratod. Ámen

Szeretettel: Kele Károly

Minden gyermeknek szüksége lenne egy imádkozó édesanyjára!

Egy gyermek megszületésekor megcsendül bennünk a bimbózó életre való rácsodálkozás, és az öröm-hála egyvelege! Amikor a környezetünkben kapcsolatba kerülünk egy kismamával vagy egy kisgyermekes anyukával, akkor gratulációnk mellé gyakran kért vagy kéretlen tanácsokkal, de ellátjuk a még mindenre vevő fiatal anyukát! Igen! mert tudjuk, hogy ahol gyermek van ott így, vagy úgy, de megkezdődnek a gyermekneveléssel kapcsolatos problémák, és azok lehetséges megoldásai.

A gyermekünk felnőtté válásakor viszont feltűnő csend vesz körül bennünket, és egyetlen szót sem hallunk arról, hogy mi minden vár még ránk szülőként, akkor amikor gyermekeink leérettségiznek, kirepülni készülnek, párt találnak, vagy nem találnak, házasodnak, vagy nem házasodnak, munkába állnak, vagy nem állnak, vagyis amikor életük új fejezetét próbálják meglépni! Ez a korszak egy másik bimbózó élet kezdete, ahol ugyanúgy van rácsodálkozás, öröm, hála, és mindezekkel együtt véget nem érő problémák, kérdések, kételyek, megoldásra váró feladatok széles spektruma. Egy biztos, a kirepülő csemetéinket kísérő kihívásokról ritkán hallani eszmecserét, vagy legalábbis sokkal, kevesebb intenzitással tereljük ez irányba beszélgetéseinket! Nekünk szülőként viszont ekkor nemcsak az újra tervezés időszaka kopogtat be, hanem vele együtt az aratás, a gyümölcstermés ideje is elérkezik. Miközben aratunk, addig újabb és újabb tartalmak események, változásokkal teli időszakok tarkítják gyermekeink felnőtté válását. Sima talajon, esetleg a „Mama Hotelbe” beragadva vagy épp hegymenetben járnak gyerekeink egy biztos, ezeket az éveket is meg kell

támogatnunk. Mi szülők pedig ekkor 50 pluszosként megkezdjük életünk lemezének B oldalát, mégis ugyanúgy szükségünk van bölcs megoldásokra, tanácsokra, válaszokra. Jó, újra és újra azzal szembesülni, hogy van kapaszkodónk, és hogy a megkönnyebbülés csak egy imányira van. Hiszem, hogy nem volt véletlen, hogy nemrég rátaláltam a témához passzolva egy lelket erősítő olvasmányra, amely további lendületet, és kulcsot adott a már felnőtté érő családtagjaimhoz! Ez pedig az **IMÁDKOZÁS FELNÖTT GYERMEKÜNKÉRT** c. új kiadvány.

Az író szavai alátámasztották gondolataimat, hogy felnőtt gyermekeink életében már nem vagyunk jelen olyan aktívan, mint ahogy kisgyermekkorukban jelen voltunk. Lehetőségeink korlátozottak lettek, és mondjuk ki talán számukra néha terhesek is. Viszont egy dolog még mindig a mi kezünkben maradt, még pedig az, hogy Isten elé vihetjük őket életük minden helyzetében, és kérhetjük, hogy az Úr cselekedjen felnőtt örökösünk érdekében ott, ahol éppen elakadásban vannak! Középkorú sorstársaimmal együtt a legnagyobb áldás forrása az lehet, hogy az összes aggodalmainkat a Mindenható kezébe tehetjük le! Régen fontos feladatunk volt, hogy szülői értekezletre jártunk, és az ott hallottakat jegyzeteltük, mérlegeltük, tudomásul vettük! Ma más formában olyan szülői értekezletre kell/ene/ járnunk, ahol imáinkkal a legnagyobb tanítónkhoz fordulhatunk, hogy könyörüljön meg gyermekeink döntésein, élethelyzetein, tervein. A fent említett könyv csoda lehetőséget ad arra, hogy „fogadó-órát”, kérjünk Urunktól, és a könyv imádságra

buzdító lapjai között, elcsendesedjünk a nagy „Tanár Úr” előtt. Örömmel fedeztem fel a könyvben azokat az imákat, amelyeket nagyon összeszedetten, gyakorlatias témákra bontva tár az olvasó elé író.

Több dolgot értettem meg a könyv olvasása közben, hogy pl. az ima nem arra való, hogy saját akaratomat ráerőltessem a gyermekemre, hiszen ennek félreértés és csalódottság lenne a következménye. A másik, hogy addig míg szülő vagyok helyzet, úgy mindig lesz! Mindig! Az pedig már az én hit kérdésem, hogy hiszem-e, hogy az imáim képesek lesznek arra, hogy az Úr bemutassa hatalmát, hogy egyedül Ő lesz az, aki sokkal többet tud tenni majd gyermekemért, jövőjéért, mint amit én valaha is képes lennék tenni értük!

Sok gyermekes édesanyaként tengernyi feladat hullámmal sodródtam az évek során, és talán nem is tudtam mindig mindent kézben tartani!

Utólag kezd összeállni a kép, ahogy Isten mindig kipótolta azt, ott, és akkor, amire éppen akkor szüksége volt valamelyik gyermekemnek!

Nagyon hálás vagyok Istennek, hogy négy felnőtt gyermekem lehet, ami nemcsak kiváltság, hanem egy életre szóló feladat is! Lényükkel meggazdagítanak, és ajándék, hogy egyen-egyenként nemcsak betekintést engednek életükbe, hanem számtalanszor részese lehetek örömeiknek, terveiknek, közös programjaiknak! Szülőként nekem ez

egy plusz adalék, kegyelem, szeretet forrás, töltekezés is egyben. Hiszem, hogy ez a kapocs úgy marad tartós, és egyre életképebb, ha a háttérben a kis lelki „szobámba”, gondolataimba mélyedve, folyamatosan aktív imádkozó szülő maradok. Úgy gondolom, hogy Mennyei Atyánk azt akarja, hogy imádkozó szülők legyünk, és nem azt, hogy tökéletesek!

„Uram tudom, hogy emberi erőt meghaladó feladat felnőtt gyerekeink, unokáink sorsát, ügyét, problémáját kézben tartani. Szükségünk van Rád! Taníts, és buzdíts minket imádkozni, és igazán közbenjárni, gyermekeinkért, unokáink életéért! Uram, Te azt mondtad Igédben, hogy

„És mindazt, amit hittel kértek imádságotokban megkaptátok.” Máté 21,22

Jézus nevében növeld hitünket, hogy elhiggyük mindazt, amit a szívünkre helyeztél a gyermekeinkkel kapcsolatban. Köszönöm, hogy ehhez még az imádságokat is elkészítetted könyv formájában! Ámen!

Egyébként a kiadvány megvásárolható gyülekezetünk iratterjesztésében. Sors-társaimmal együtt hálás vagyok, hogy magyar nyelven is kiadatott Stormie gyakorlatias, valódi lelki táplálékot adó könyve, amelynek pontos címe:

Stormie Omartian: Imádkozás felnőtt gyermekünkért

**„Öntsé ki a szívedet, mint a vizet, az Úr színe előtt!
Emeld fel hozzá kezeidet, gyermekeid életéért.”**

Jeremiás siralmi 2,19

Mészáros Kati

Szent Lélek Isten!

Kedves Testvérek!

Ma az Isteni Szentháromság harmadik személyéről a Szent Lélek Istenről szeretném, ha beszélgetnénk. A Szentírásban kijelentett igék alapján megtudhatjuk ki is Ő, és hogyan munkálkodik bennünk és a világban.

Minden ígét most nem tudunk tanulmányozni, mert jelenléte elég sokrétű és sok helyen tetten érhető. Igyekeztem a legfontosabbakat összegyűjteni.

Legelőször a teremtésről olvasunk Róla: ott lebegett a vizek fölött, majd a papok, próféták, és királyok életében láthatjuk, hogy jelen volt. Áldást, bölcsességet, vezetést, erőt, kijelentést, prófeciát kaphattak. De egyedi különleges elhívással hétköznapi emberek is kaptak ajándékot Tőle, például Sámson erőt kapott.

Majd Joel prófétához szól az Úr az utolsó időkről, amikor is kitölti Lelkét minden emberre.

„Azután kitöltöm majd lelkemet minden emberre. Fiaitok és lányaitok, prófétálni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok látomásokat látnak, Meg a szolgálókra és szolgálólányokra is kitöltöm lelkemet abban az időben.” Joel 3,1-2

Mélyebben az Isten Szent Lelkét és annak munkálkodását Újszövetségi kijelentések, bizonyosságok alapján ismerhetjük meg igazán, amikor is ez a prófécia beteljesedik.

Jézus fogantatása is Szent Lélek által történt. Jézus, megkeresztelése után pedig Rá szállt a Szent Lélek galamb formájában. Majd a pusztai kísértések között helyt állva, megerősödve tért vissza és a Szent Lélek vezetésével és annak erejével szolgálatba állt. Hirdette Isten országának eljövételét, gyógyította és megszabadította az embereket az ördög elnyomása alól. Az Atya vezetését és akaratát cselekedve töltötte be küldetését.

Jézus Krisztus a mennybe menetele előtt azt ígérte a tanítványainak, hogy nem hagyja egyedül őket, maga helyett küld Pártfogót, aki az Atyától jön. Vigasztalót, aki velük

marad. Pünkösdkor kiáradt a tanítványokra, akik betöltek Szent Lélekkel és ennek jeleképpen nyelveken szóltak. Először csak a zsidó tanítványok töltöttek be Szent Lélekkel majd a pogány hívők is megkapták. Jézus parancsot adott a tanítványoknak, hogy hirdessék az örömhírt és hatalmat adott az Ő nevében, az ellenség minden ereje felett, hogy hit által ördögöket űzzenek és betegeket gyógyítsanak. Ez a feladat nekünk is adatott. Szent Lélek Isten az az Isten, aki munkálja bennünk a megtérést és aki megtérésünkkel lakozást vesz bennünk és elvezet minket minden igazságra.

A Szent Lélek tesz késszé bennünket az Isten szerinti életre, amelynek gyümölcsei jelen kell legyenek az életünkben, amelyek a következők: *„szeretet, öröm, béke, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.” Gal.5,22-23*

A Szentléleknek vannak ajándékai is amit azért kapunk, hogy azzal szolgáljunk egymás felé. Ezek az ajándékok fontosak, mert Istentől kapjuk és a gyülekezet építését is szolgálják. Sajnos, ezekről nem sok tanítás hangzik el az egyházunkban, egyesek szinte úgy kezelik, mint ha ördögi dolgok lennének és inkább a „halott vagy látott” negatív tapasztalatokkal ijesztgetik azokat is, akik hinni akarnak Isten ígéjének, akik fontosnak és szükségesnek hiszik ezeket. Nagyon finoman kifejezve, ezt úgy is értelmezhetnénk mintha a Szent Lélekben nem akarnánk bízni! Tudjuk, az ellenség sok minden istenit meghamisít, így ezeket is. De mégis, ennek ellenére én hiszem, hogy van és tud működni az igazi is. Szükségesek ezek az ajándékok. Sajnos, ennek hiányát és kárát szenvedik azok a gyülekezeti tagok, akik valamilyen testi vagy lelki bajoktól szenvednek és segítséget várnak! Holott, hosszú éveken át hűséggel szolgáltak és anyagilag támogatták gyülekezetüket. Kérdés, miért nem tudunk vagy miért nem akarunk Nekik segíteni? Erről is számot kell

majd adni! A közeledő üldöztetés idején, Szent Lélek vezetése nélkül, nem fog megmaradni Krisztusban egyetlen gyülekezet sem.

„Mert nem beszédben, áll Isten országa, hanem erőben.” 1Kor.4.20

Az ajándékokról a Korinthusiakhoz írt levelekben olvashatunk bővebben. Erről lehetne egy külön alkalmat tartani, de most inkább azzal folytatnám,

hogyan munkálkodik bennünk a Szent Lélek. Mit tesz értünk és bennünk a Szent Lélek?

1. Szent Lélek betölt bennünket:

„Péter így válaszolt: Térjetelek meg, és keresztelkedjetelek meg mindnyájan Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szent Lélek ajándékát.” Apcsel.2,38

„Míg ezeket a szavakat mondta Péter, leszállt a Szent Lélek mindazokra, akik hallgatták az igét. És elámultak a zsidók közül való hívők, akik Péterrel együtt jöttek, hogy a pogányokra is kitérített a Szent Lélek ajándéka. Hallották ugyanis, amint nyelveken szóltak, és magasztalták az Istent. Akkor megszólalt Péter: Vajon megtagadhatja-e a vizet valaki ezektől, hogy megkeresztelkedjenek, akik ugyanúgy vették a Szent Lelket, mint mi?” Apcsel.10,44-47

Ahogy befogadjuk Jézust a szívünkbe a Szent Lélek is belé költözik.

Azt is láthatjuk, hogy a keresztelkedés nem feltétele a betöltekezésnek.

„És ne részegedjetelek meg bortól, miben kicsapongás van, hanem teljesejetelek Szent Lélekkel!” Ef.5,18

Ez azt jelenti a már hívők számára, hogy be kell teljesedni, máshol úgy van fordítva, hogy újra meg újra be kell teljesedni.

A beteljesedés azt jelenti, hogy a Szent Lélek vezetése, uralma alá kerül egész lényünk, életünk. Szent Lélek egy személy, akit fizikai érzékszervünkkel nem érinthetünk meg. Szent Lélek mindig azt mondja, amit az Atyától hall, és mindenkor a Fiúra Jézus Krisztusra mutat.

2. Szent Lélek szól hozzánk:

„Odajött hozzánk, levette Pál övét, megkötözte vele saját kezét és lábát, és ezt mondta: Így szól a

Szentlélek: Azt a férfit, akie ez az öv, így kötözik meg Jeruzsálemben a zsidók, és pogányok kezébe adják.” Apcsel.21,11

„Egyszer, amikor az Úrnak szolgáltak, és böjtöltek, ezt mondta a Szent Lélek: Válasszátok ki nekem Barnabást és Sault arra a munkára, amelyre elhívtam őket.” Apcsel. 13,2

Etióp főember kapcsán is szól. „Ezt mondta a Lélek Fülöpnek: Menj oda, és csatlakozz ahhoz a hűntőhoz!” Apcsel. 8,29

3. Szent Léleknek van ereje:

Jézus mondja: „Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szent Lélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt a föld végső határáig.” Apcsel.1,8

„A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel és békeességgel, hogy bővölködjetelek a reménységben a Szentlélek ereje által.” Róma15,13

4. Szent Lélek emlékeztet és megtanít mindenre:

„A Pártfogó pedig, a Szent Lélek, akie az én nevemben küld az Atya, ő megtanít majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek.” Ján.14,26

„Amikor a zsinagógákba, a hatóság és a felsőbbség elé hurcolnak titeket, ne aggódjatok amiatt, hogyan vagy mivel védekezzetek, vagy mit mondjatok, mert a Szent Lélek abban az órában megtanít majd titeket arra, amit mondanotok kell.” Luk. 12,12

„Mi pedig nem a világ lelkét kaptuk, hanem az Istenből való Lelket, hogy megismerjük mindazt, amit Isten ajándékozott nekünk. Ezeket hirdetjük is, de nem emberi bölcsességből tanult szavakkal, hanem a Szent Lélektől jött tanítással, a lelki dolgokat a lelki embereknek magyarázva. A nem lelki ember pedig nem fogadja el Isten Szent Lelkének dolgait, mert ezeket bolondságnak tekinti...” 1Kor.2,12-14/a

5. Szentlélek meggyőz bennünket:

„És amikor eljön, leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság, és mi az ítélet. A bűn az, hogy nem hisznek énbennem; az igazság az, hogy én az Atyához megyek, és többé nem láttok engem; az ítélet pedig az, hogy e világ fejedelme megítéltetett.” Ján.16,8

Csodálatos, hogy Szent Lélek felfedi mi az igazság és leleplezi a világ bűneit és azt, hogy miért van ítélet. Isten Szent Lelke tudja meggyőzni a bűnös embert és át tudja formálni új emberré.

6. Szent Lélek segít, erőtlenségünkön:

„Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk kimondataatlan fohászokká. Aki pedig a szívet vizsgálja, tudja, mi a Lélek szándéka, mert Isten szerint jár közben a szentekért.” Róma 8,26-27

7. Szent Lélek dalokat ad:

„Ne részegedjete meg bortól, amelyben pusztulás van, hanem teljete meg Lélekkel, mondjate egymásnak zsoltárokat, dicséreteket és lelki énekeket, énekeljete és mondjate dicséretet szívetekben az Úrnak, és adjate hálát Istennek, az Atyának mindenkor mindenért, a mi Urunk Jézus Krisztus nevében.” Ef.5,18-20

„Krisztus beszéde lakjék bennetek gazdagon úgy, hogy tanítatek egymást teljes bölcsességgel, és intéte egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel; hálaadással énekeljete szívetekben Istennek.” Kol.3,16

A Zsoltárok is így születtek!

8. Szent Lélek imádkozik értünk:

„Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Szent Lélek esedezik értünk kimondataatlan fohászokká.” Róma 8,26/b

„...imádkozatek mindenkor a Lélek által” Ef. 6,18

9. Szent Lélek kijelentést ad:

„Nekünk pedig kinyilatkozata Isten a Lélek által, mert a Lélek mindent megvizsgál, még Isten mélységeit is.” I.Kor. 2,10

Pál apostol az Efezusiakhoz írt levélben így imádkozott a gyülekezetért: *„...és kérem, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus Istene, a dicsőség Atyja adja meg nektek a bölcsesség és a kinyilatkoztatás Lelkét, hogy megismerjete őt, és világosítsa meg lelki szemeteket, hogy meglássatek, milyen reménységre hívott el titeket, milyen gazdag az ő örökségének dicsősége a szentek között...”* Ef.1,17-18

Ha az apostol így imádkozott az Efezusi gyülekezetért, mi is bátran kérhetjük és imádkozhatunk kijelentésért.

10. Szent Lélek elvezet minden igazságra, és megmutatja a jövőt:

Jézus mondja: *„...amikor azonban eljön ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra: mert nem önmagától szól, hanem azokat mondja, amiket hall, és az eljövendő dolgokat is kijelenti nektek. Ő engem fog dicsőíteni, mert az enyémből merít, és azt jelenti ki nektek.”* Ján. 16,13-14

11. Szent Lélek természetfölötti szeretetet ad a szívünkbe:

„mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adott Szentlélek által.” Róma 5,5/b

12. Szent Lélek testünkben lakik:

„Vagy nem tudjatek, hogy testetek a bennetek levő Szent Lélek temploma, akit Istentől kaptatek, és ezért nem a magatokéi vagytok?” 1Kor. 6,19

13. Szent Lélek megújítja, megeleveníti a testünket:

„Ha pedig annak Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halottak közül, akkor az, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halottak közül, életre kelti halandó testeteket is a bennetek lakó Lelke által.” Róma 8,11

14. Szent Lélek bátorságot ad:

„Amint könyörögte, megrendült az a hely, ahol együtt voltak, megteltek mindnyájan Szent Lélekkel, és bátran hirdettek az Isten ígését.” Apcl.4,31

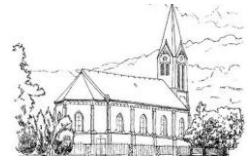
15. A Szent Léleknek van fegyverzete:

„Vegyéte fel az üdvösség sisakját és a Lélek kardját, amely az Isten beszéde.” Ef.6,17

16. A Szent Lélek Bizonytságot tesz:

„Ő az a Jézus Krisztus, aki eljött víz és vér által: nemcsak a víz által, hanem a víz és a vér által; a Lélek pedig bizonytságot tesz róla, mert a Lélek az Igazság. Mert hárman vannak, akik bizonytságot tesznek: a Lélek, a víz, a vér, és ez a három egy.” 1Ján. 6-8

17. A Szent Lélek örökségünk záloga:

„Őbenne pedig titeket is, akik hallottátok az igazság igéjét, üdvösségetek evangéliumát, és hívőkké lettetek, eljegyzett pecsétjével, a megígért Szent Lélekkel, örökségünk zálogával, hogy megváltsa tulajdon népét az ő dicsőségének magasztalására.” Ef. 1,13-14

18. A Szent Lélek az Úr Lelke:

„Az Úr pedig a Lélek, és ahol az Úr Lelke, ott a szabadság. Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségreől dicsőségre.” 2Kor.3,17-18

19. A Szent Lélek tüzzel kereszttel:

„János így válaszolt mindenkinek: Én vízzel keresztellek titeket, de eljön az, aki erősebb nálam, és én arra sem vagyok méltó, hogy saruja száját megoldjam: Ő majd Szent Lélekkel és tüzzel keresztel titeket...” Luk. 3,16

20. A Szent Lélek ellen lehet vétkezni:

„Ezért mondom nektek; minden bűn és káromlás megbocsáttatik majd az embereknek, de a Lélek káromlása nem bocsáttatik meg. Aki az Emberfia ellen szól valamit, annak megbocsáttatik, de aki a Szent Lélek ellen szól, annak nem bocsáttatik meg sem ebben a világban, sem az eljövendőben.” Máté 12,31-32

21. A Szent Lélek új éneket ad!

„Új éneket adott a számba, a mi Istenünk dicséretét.” 40 Zsolt. 4/a

22. Szent Léleknek van közössége:

Végül egy áldás mondással fejezem be, a nem teljes listát:

„Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Isten szeretete és a Szent Lélek közössége legyen mindnyájatokkal!” 2Kor.13,23

Kedves Testvérek!

A felolvasott Igékből láthatjuk, milyen sok módon munkálkodik a Szent Lélek az egyházban, a hívekben. Az Ő vezetése és

munkája által valósul meg az Atya Isten és Fiú Isten akarata az életünkben. De azt is tudjuk, hogy az Isteni Szentháromság egy! Itt jegyzem meg, valamilyen módon kapcsolódik még ehhez az angyalok szolgálata is. A tanulmányozott igék alapján nekünk azt kell megértenünk, a bennünk lakó Szent Lélek hogyan munkálkodik és személy szerint minket mi módon akar a mindennapi életünkben használni. Meg kell tanulnunk Rá figyelni, meghallani az Ő hangját, megérteni vezetését. Ezt pedig az Igén való elmélkedés és az elcsendesedésben ráfigyelésben tanulhatjuk meg. Ha pedig szól és amit mond, azt Isten Igéje is alátámasztja, akkor engedelmeskednünk kell. Ha ezekben a kegyelmi időkben nem tanuljuk ezt meg, akkor nagyon nehéz lesz a hitet próbáló, utolsó időkben megmaradni az Úrban. Ezen a létező vagy nem létező kapcsolaton múlhat a mi életünk vagy családunk élete, de gyülekezetünk élete is.

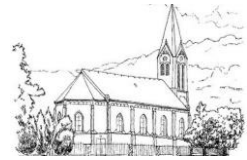
Az **öt sola** öt latin kifejezés, melyek a reformáció alatt jelentek meg és összefoglalják a reformátorok alapvető teológiai hitét a római katolikus egyház tanításaival szemben. A *sola* szó jelentése latinul: *egyedül, kizárólag*. Az öt sola kifejezi a protestáns reformáció öt alapvető hittételét, azokat az alapokat, amelyek a reformátorok hite szerint a keresztyén élet és hit gyakorlásában alapvetőek.

- 1, *sōla Scriptūra* (egyedül a Szentírás);
- 2, *sōlā fide* (egyedül hit által);
- 3, *sōlā grātiā* (egyedül kegyelemből);
- 4, *sōlus Christus* (egyedül Krisztus);
- 5, *sōlī Deō glōria* (egyedül Istené a dicsőség)

Kiegészítés tőlem:

6, Mindez a Szent Lélek által.

2023-02-10 Férfikör alkalmán
Földvári Nagy László

Éljünk az Úrban

„Pál, Szilvánus és Timótheus a Thessalonikabeliek gyülekezetének, a mely van az Atya Istenben és az Úr Jézus Krisztusban: kegyelem néktek és békeesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól.”

I. Thesz. 1,1

Kedves Testvérek! Pál apostol így kezdi a thesszalonikai levél üdvözlő sorait, hogy a Gyülekezet, amely Thesszalonikában van és az Atya Istenben és az ÚR Jézus Krisztusban él. Pál apostol, Szilvánusz és Timóteus a Gyülekezetet szólítják meg. Isten is az embert szólítja meg és közösségbe vonja be. Közösségre lettünk teremtve Istennel és egymással. Nincs magán keresztyénség. Közösségben éljük meg a hitünket a Szentháromsággal és a hittestvérekkel és a családtagokkal, szeretteinkkel. Ezért is fontos, hogy a gyülekezet egy olyan hely legyen, ahol megélhetjük ezt a mély közösséget Istennel és egymással, ahol nemcsak szépeket mondunk és hallunk, hanem mindenekelőtt Krisztusról hallunk és ő is szólít meg bennünket egészen személyesen. Ne tartsuk vissza magunkat Krisztustól, Gyülekezetünktől és egymástól, hanem szánjuk oda magunkat újból és újból a közösség testvéri megélésére. Se vírus, se háború, se üldöztetés ne feledtesse velünk, hogy Krisztusban összetartozunk.

Ez volt tehát az első fő üzenet, hogy a Gyülekezet, amely adatott a számunkra, bármely helyen – de számunkra itt a Rákoscabai Református Gyülekezetben erősödünk hitünkben és éljük meg a testvéri közösséget.

A második gondolat pedig, hogy az Atya Istenben és az ÚR Jézus Krisztusban éljünk. A teremtésben Isten képére és hasonlatosságára lettünk teremtve. Személyiséggel lettünk felruházva. Gondolkodó lények vagyunk. Felelősséggel lettünk megbízva, ezért számon kérhetőek vagyunk a tetteink miatt. Az állatokat nem lehet számonkérni. Az oroszlán, ha megöli a gazellát, azt nem tarthatjuk erkölcsileg gyilkosságnak, hiszen az ösztöne alapján öli

meg, hogy ehessen, hogy életben maradjon. Az ember viszont hordozza az istenképiséget, van múltja, jelene, jövője. Erkölcsileg, vallásilag számon lehet kérni a tetteiért. Isten megbízta az embert a föld művelésével, őrzésével. Tehát felelősséggel vagyunk felruházva. Számon leszünk kérve, hogy mit tettünk vagy mit nem tettünk meg. A keresztyénség abban különbözik minden más vallástól, hogy mi nem az emberségünk alapjaira építkezünk, hanem abból, hogy a mi emberségünket Isten Krisztusban rakta le. A mi emberségünk alapjai Krisztusban vannak. Ezt írja egy helyen az ige, sajnos nem találtam meg az ige helyet: Isten Krisztusban, őreá nézve teremtett bennünket. Tehát nem elég emberségesnek lenni. A filozófusok nagyon szép gondolatokat fogalmazhatnak meg. A pszichológusok kivesézhetik az emberi természet, psziché működését, de Krisztus nélkül még a kősziklaalpra is csak faházat építhetnek, ami el fog korhadni és nem állja ki az ítélet tűzét.

Krisztusra kell tekintenünk, hiszen őbenne és őreá nézve lettünk megteremtve, sőt őbenne választott ki már bennünket a világ teremtése előtt. Krisztusra kell tekintenünk! Nézzük, hogy ő hogyan élt, mit tanított, hogyan töltötte be a törvényt és kövessük őt. Szeressük, csodáljuk Krisztust, de ha igazán szeretjük őt, akkor követjük is, és engedelmeskedünk az ő szavának!

Azt hozta el nekünk Krisztus a bűneset után, az újszövetségben, hogy ismét az Atyában és a Fiúban élhetünk! Ismét megnyílt az út, hogy Isten szentségében, szeretetében éljünk! Erre biztat az ige, hogy éljünk az Atyában, Fiúban, azaz éljük az ígét, hassa át lényünket az Isten beszéde!

Miért vannak háborúk, miért vannak erkölcsileg megtompulva az emberek? Mert

kiestünk az Atyából és a Fiúból. Ennek mi az ellentétpárja? Az, hogy Krisztus által visszakerülünk az Atyába és a Fiúba és elkezdünk ember módjára, az Isten képére teremtett ember módján gondolkodni, cselekedni, szeretni, felelősséget vállalni és ha így teszünk, akkor megszépítjük a világot, az egyházat, a testvéri közösséget és az életünket.

Az Atya, mikor az embert megalkotta szabaddá tette a szeretetre, a józanságra, arra, hogy egy olyan világot építsen maga köré, melyben békesség van, s nincs benne sírás, sem gyász, sem jajkiáltás. Isten belehelyezte a szívünkbe a békességre, szeretetre, jóságra törekvés vágyát. Testvérek! Ez fakad az istenképűségünkből. Másképp kifejezve: annak, hogy az Atyában élünk, az a következménye, hogy szeretetből élünk, hogy gondját viseljük a betegeknek, az öregeknek, a sérülteknek, hogy neveljük, bátorítjuk a gyermekeket...

Azzal, hogy megtértünk és az Atyában és a Fiúban élünk, ezzel még ha töredékesen is, de lehetőség nyílik arra, hogy megéljük a szeretetet, a józanságot, az örömet, hogy egy vad világban is szelídségre törekedjünk, ahol helye van a gyengének, hogy megerősödjön, s a botladozóknak, hogy egyenes úton járjon. Helye van a megtört nádszál életeknek és a kicsinyeknek, hogy megerősödjenek és emelt fővel éljenek. Helye van annak, aki keresi az igazságot, helye van a betegnek, hogy a lelke meggyógyuljon, helye van a bűnösnek, hogy bűnbocsánatban részesedjen és

elkezdjen egy krisztusi új életet. Igen az egyházban, a gyülekezetben és saját életünkben is minden esendőségünk ellenére is ott lehet a krisztusi új élet jele és gyümölcse. Akarjuk-e ezt?

Éljünk az Atyában és a Fiúban, éljük az ígét, éljük Isten akaratát követve, mert ez boldogít, ez adja meg az igaz testvéri szeretetet közöttünk, hogy közünk van egymáshoz, hogy nem idegenek, hanem testvérek vagyunk, s hogy együtt haladunk az Örökkévalóság felé.

Krisztus az alap és benne és általa épülhetünk fel lelki házzá. Krisztusba lettünk beemelve, be lettünk emelve a szeretetbe, az Isten szeretetébe, s az igazságba, az igaz életbe, az örökkévalóságba.

Amikor az ÚR elmondja az ároni áldást, hogy ezzel áldják meg a népet a papok, van benne egy részlet, mely így hangzik: „*Az ÚR fordítsa felétek arcát*” – ezt az áldást az újszövetségben így értelmezhetjük: Az ÚR fordítsa felétek az ő arcát Jézus Krisztust az ő dicsőségében és árássa ki rátok az ő Szentlelkét. Vajon kell ennél nagyobb, szebb áldás? Kívánhatunk magunknak, egymásnak jobb áldást? Az ÚR fordítsa felénk arcának fényét, árássa ki ránk, helyezze ránk Krisztus arcát, hogy az ő képmásai lehessünk, hogy benne élhessünk és követhessük őt! Adja meg az ÚR kegyelme, hogy ez valóra is válhasson Urunk dicsőségére és életünk és gyülekezetünk épülésére. Ámen.

Bába Károly

„Hálát adunk Istennek mindenkor mindnyájatokért, amikor megemlékezünk rólatok imádságainkban, mert szüntelenül emlegetjük a mi Istenünk és Atyánk színe előtt hitből eredő munkátokat, szeretetből jövő fáradozásotokat és a mi Urunk Jézus Krisztusba vetett reménységetek állhatatosságát; mivel tudjuk, Istentől szeretett testvéreink, hogy választottak vagytok, Mert a mi evangéliumunk nemcsak szavakban jutott el hozzátok, hanem erővel, Szentlélekkel és teljes bizonyossággal is.”

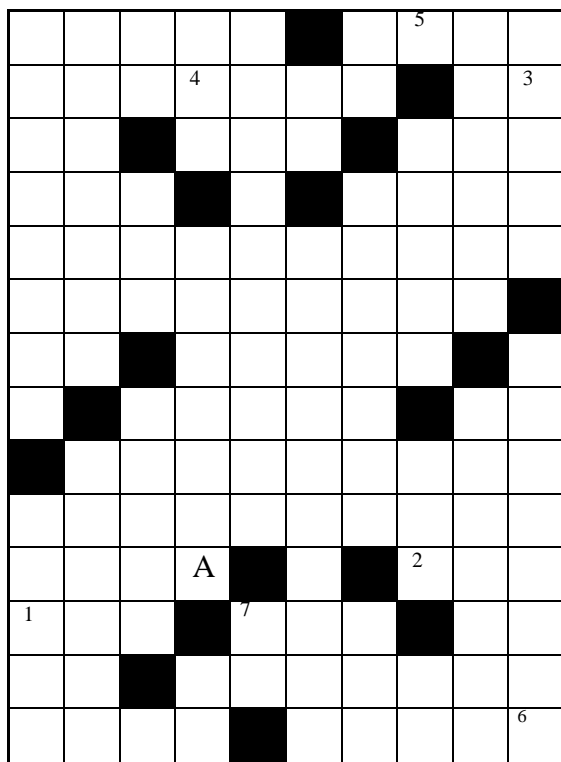
I.Thessz.1,2-5

KERESZTÉNY FEJTÖRŐK

Egy Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyei községbe utazhatunk el képzeletben. A településről 1299-ben tesznek említést először írásos formában, egy oklevélben. A település neve szláv eredetű, jelentése: fekete víz. 1567-ben a tatár pusztította, nagy károkat okozva az itt lakóknak. Az alábbi rejtvényábrát kiegészítve a számozott négyzetekbe került betűket sorrendbe téve kialakul a község neve, ahol a fenti képen látható freskó is megtalálható!

A felsorolt szavakat mind fel kell használni, de hogy melyik halad vízszintesen, melyik függőlegesen, azt az olvasónak kell kitalálnia. Az ábrába elhelyezendő szavak abc sorrendben az alábbiak (segítségül egy A betű helyzete meg van adva):

Kétfetűsek: AN, AS, ÁI, GE, LD, LZ, NA, NI, ÓA, ÖL, SP, YF.

Hárombetűsek: ARM, CSÓ, IKI, IMI, IRI, KII, MAZ, NLM, RIS, SUA.

Négybetűsek: EJHA, GOGH, IVÁS, VIII.

Ötbetűsek: EGYIK, FATER, FECNI, FELHŐ, HAMIS, IZZAD, NIZZA, PANDA.

Hatbetűsek: GÓLIÁT, TEJSÁV.

Hétbetűsek: ALPAKKA, ANTALKA, GALILEI, LINUSKA, SAFRANE, VASDRÓT.

Nyolcbetűsek: ESŐKABÁT, ODATAPAD.

Kilencbetűsek: BEILLESZT, TEKETÓRIA.

Tízbetűsek: ALKALMAZÁS, FELKATTINT, KAMILLATEA, MENETTÉRTI.

A falu szélén, néhány régi felújított parasztház szomszédságában, kis ligeterdő ölelésében leljük meg a több mint 700 éve épített és festett beregi templomok legpompásabbikát. A település Árpád kori temploma most sem nagyobb, mint amekkora építéskor volt. A térségben lévő templomokkal ellentétben szokatlan, hogy már a 13. században karcsú, tühegyes, faszindellyel fedett toronnyal építették, amelyből vigyázhatták a vidéket. Belépve a templomba, festett szentek sorát találhatjuk a hajó északi falán. A szentély festése is különleges, mintha függőnyt festettek volna a falra. Hajdan az itt élők széppé, otthonossá akarták tenni Isten házát, ezért helyezték fel a templomuk falára ezt a szőnyeg motívumot. A templom szentélyében a kora gótikára jellemző bordás, keresztboltozatú mennyezet alatt, a lőrés alakú ablakok körül későbbi, a 14. századból

való freskók láthatók. Ezek a freskók, a már-már olasz mesterek színvonalán megfestett, kidolgozott falképek. A szentély ablakának belsejében Alexandriai Szent Katalin és Szent Dorottya látható. Fölöttük, mint egy az egészet megkoronázó jelleggel, a sírba tett Krisztus ábrázolása látható. A reformáció után, mivel nem tűrték meg az ablakos falképeket, rávakoltak a freskókra. Itt azonban nem verték le a korábbi vakolatot és a falképeken látható szentek arcát ábrázoló részeket. Ennek köszönhető, hogy az országban egyedülálló, különleges szépségű freskók épségben megmaradtak. Az új vakolatra életfás, növényindás, tulipán és szív motívumos mintákat festettek 1642-ben. A református templom mennyezete és a bútorzata a barokk kor remeke. 1777-ben készült el a szép, csigás szószékkorona a templom deszkamennyezete, és a festett padok.

L	E	S	É	K	I	O	R	Á	T	E	S	Ó	É	S	L	E	F		
U	C	I	Á	S	Y	S	O	R	T	Á	Z	T	L	O	K	E	D	C	
L	Ó	I	S	L	Ó	Z	L	U	S	K	O	D	I	K	Á	S			
A	M	P	A	D	A	L	Z	A	L	I	M	E	G	I	N	V	I	É	E
Z	S	S	Á	T	A	G	É	S	T	Ó	P	R	O	T	E	S	Á	S	R
S	Á	I	D	E	M	É	L	A	O	S	Z	Y	N	A	P	L	Ó	D	É
H	E	Z	I	A	M	Z	T	E	E	L	S	Á	L	Y	L	E	H	J	P
T	L	A	Z	G	E	S	Á	R	F	N	A	S	E	S	E	V	E	L	

A helyreállított freskókon az apostolok, Szűz Mária, a kis Jézus, a feltámadt Krisztus, kivétel nélkül mind mosolyognak, ezért ezt a templomot a mosolygó szentek templomának is becézik. A legkorábbi freskót a hajó északi és déli falán azonosították, ez a 13. század végéről származik és szenteket ábrázol. A déli fal alakjait nem sikerült azonosítani, az északi falon Szent János, Szent Péter és Pál, Szent(a hiányzó szövegrészletet a SZÓKERESŐ rejtvény megfejtéseként kaphatod meg!), Szűz Mária és egy Mettercia (Szent Anna, Szűz Mária és a gyerek Jézus) ábrázolások láthatók. Az északi falról készült képrészlet a cikk elején látható.

Vízszintesen balról jobbra, vagy jobbról balra. Függőlegesen fentről lefelé, vagy lentől felfelé. Végül átlósan is előfordulhatnak mind a négy irányból kezdődve. Az ábrában több helyen található egy szimbólum, amely egy betűcsoportot helyettesít. A képen egy konyhai TÁL látható. Ha egy szó, egy ilyen mezőn keresztülhalad bármely irányból, akkor a TÁL kifejezés megtalálható benne, pl. aloszTÁLy. Miután megkerestük az összes szót az ábrában, és áthúztuk a felhasznált betűiket, a felhasználatlanul maradtakat soronként balról jobbra összeolvasva kapjuk a végső megoldást. A rejtvény megfejtéseként kialakult Szent alakok minek a védőszentjei?

A Szókereső rejtvény lényege, hogy a felsorolt szavak 8 irányban rejtőznek a betűhalmazban.

Megkeresendő szavak abc rendben: ADAPTÁL, ALOSZTÁLY, ÁTROSTÁL, CITÁLÁS, CSERÉPTÁL, DEKOLTÁLT, DIKTÁLÁS, EGZALTÁLT, FELSÉTÁLÓ, FELTÁLALÁS, HELYTÁLLÁS, HEZITÁL, ISTÁLLÓZÁS, LEVESESTÁLA, LESÉTÁL, LÓISTÁLLÓ, LUSTÁLKODIK, MEDITÁLÁS, MEGINVITÁL, OSZTÁLYNAPLÓ, PROTESTÁLÁS, RÁTESTÁLÓ, RESPEKTÁL, SÉTÁLGATÁS, STATISZTÁL, SZALUTÁL, SZÉTÁLL.

A község és környéke a Szatmár-Beregi Tájvédelmi Körzet szívében fekszik. A község határában két különleges természeti kincs található, melyek nem

csak Magyarországon, de határainkon kívül is ismertek. Hasonló képződményeket csak a Kárpátok hegyei között kialakult lápokon láthatunk. A két láp

őstörténete a jégkorszakba nyúlik vissza, a létrejöttük a mozgó jégtakaró okozta klímaváltozásoknak köszönhető.

A jégkorszak elmúltával a hidegkedvelő élővilág: növények, állatok északabbra húzódtak, helyüket újra elfoglalták melegebb klímát kedvelő élőlények. A két lápon viszont a sajátos, hűvös mikroklíma kialakulása miatt nagyon sok magashegységi növény, állat maradt itt reliktumként (maradványfajok).

Túl száraz esztendőben a lápok élete veszélybe kerülhet. De a természetvédelmi szervek mesterséges vízszintszabályozás segítségével megoldották, hogy ez a helyzet ne álljon fel, a lápok vízellátása folyamatosan biztosított legyen.

Az utolsó rejtvényből ennek a két lápterületnek a neve található ki! A lápok között egy speciális változat ez, amely egy benne előforduló növényről kapta a nevét. Mi a neve az itt előforduló növénynek? A harmadik rejtvény egy anagramma típusú feladat. A számozott sorok vízszintes szavai kapcsolódnak egymáshoz, amelyekhez meghatározások tartoznak. Egy adott sor első két meghatározásaira négy betűs szavak a válaszok. Majd a sorok jobb oldalára kerülő nyolc betűs szavak az adott sor bal oldalán lévő két négybetűs szóból állítható össze, azok betűinek csereberéléseivel minden betűt felhasználva, tehát anagrammájukat képezve. Helyes megoldás végeztével a szűrőkén kiemelet függőleges oszlopban a község két lánjának a neve olvasható el!

Meghatározások:

Négybetűsek: 1. Pirosodik a cseresznye – Tinódi és Bakfart hangszere volt. 2. Áll alatti zsírpárna – Tölcséres fagyit eszik. 3. Ács munkahelye! – Jegyzetelés közben hibázik. 4. Fortély – Ilyen a jó figyelmű házőrző. 5. Aranyérmes helyezése – Savanyítószer. 6. Az ételhez dukál -

1					+					=							
2					+					=							
3					+					=							
4					+					=							
5					+					=							
6					+					=							
7					+					=							
8					+					=							
9					+					=							
10					+					=							
11					+					=							
12					+					=							
13					+					=							
14					+					=							
15					+					=							
16					+					=							
17					+					=							

Állj! 7. Téli takarmány tárolására szolgáló építmény – Sért, megsért. 8. A középkort megelőzi – Telepes növény. 9. A fiunk felesége – Verés, sújtás. 10. Szomjas állatokat ellát – Látószerv. 11. Fa levélzetének összessége – Vízgőz. 12. Takaró szinonimája – Lekötelezettség érzete. 13. Szemmel érzékelő – Kairói származású. 14. Rab ül mögötte – A szabadban. 15. Ókori római viselet – Majd ha piros hó esik! 16. A rockzene kemény irányzata – Az illetővel. 17. Harekocsi – Győr melletti helység, Radnóti Miklós meggyilkolásának helyszíne, amit emlékmű őriz.

Nyolcbetűsek: 1. Nádsípval működő fafúvós hangszer. 2. Napszállta. 3. Nagyvadat elejtő. 4. Tartalék játékosat a pályára küld. 5. Szemléletesen elmondó. 6. Legjobb slágerek sorrendje. 7. Biccentés. 8. Régi

időmérő eszköz. 9. Cukrásztermék. 10. Ibolyaszínű drágakő. 11. Trópusi szeszes ital. 12. Bádogdoboz. 13. A betakarítást követő táncmulatság. 14. Uralkodói-, állami értékek őrzőhelye. 15. Tűzifát aprító. 16. Tönkremegy a virág. 17. Információtár.

A REJTVÉNYEK MEGFEJTÉSEI:

Plusz Egy Vicc típusú első rejtvény megoldása CSARODA, a község neve.

A Szimbólumos Szókereső második rejtvény megoldása: Kozma és Damján.

Ők a templom déli falára festett freskó szentjei, a mellékelt kép közepén lévő két alak. A testi és a lelki gyógyítás szentjeiként tartják őket számon.

Az anagrammás harmadik rejtvény megoldása: Nyíres-tó és Báb tava. A két lép a tőzegmohalápok képviselői, amelyek nevüket a domináns növényről a tőzegmoháról kapták.

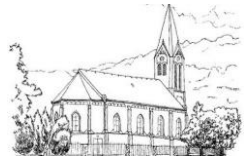
A rejtvényeket közreadta: Vitárius Gábor

"Amikor az élet súlya ránk nehezedik, kétféleképpen is elvéthetjük a lépést. Az egyik, hogy az élet drámaisága tragédiába fordul bennünk, és nem bírunk felállni a padlóról. Pilinszky János a mélypont ünnepélyéről beszél, mert miközben lent vagyunk a mélyben, tudhatjuk, hogy az életnek van magassága is, és kapaszkodhatunk fölfelé. Aki azonban az élet tragikumába belevész, azt a mélység magába szippanthatja.

Ádler Zsiga bácsit, a háromszoros olimpiai bajnok Papp László ökölvívó nevelőedzőjét arról kérdezték, honnan tudja, hogy valakiből bajnok lesz-e. Egyetlen kérdés elég hozzá, válaszolta: állt-e már föl a padlóról? Jung pedig azt írja, hogy ha pokolra szállunk, legalább az egyik kezünkkel kapaszkodjunk a jóba, hogy el ne vesszünk.

A másik zsákutca, amikor tiltakozunk az élet nehézsége ellen, és megpróbáljuk elkerülni azt. Háttha nekünk sikerül megúszni az élet drámaiságát... Ilyenkor fordulhat az utunk tragikomédiába. Az élet ugyanis természetéből adódóan nehéz. Ha megpróbálunk nem tudomást venni róla, vagy elmenekülni előle, akkor nem könnyűvé, hanem súlytalanná tesszük. Tartalmatlanná, felszínessé, üressé. A spiritualitás a lélek gerince: megtart bennünket akkor is, ha éppen nehéz idők járnak. Segít, hogy ne tagadjuk az élet drámaiságát, de képesek legyünk elhordozni a súlyát, és elrugaszkodni a mélypontokról."

Pál Ferenc

Hirdetések:

Ünnepi istentiszteleti rend

2023. április 02. 10.00 Virágvasárnap istentisztelet
2023. április 06. 18.00 Nagycsütörtök bibliaóra
2023. április 07. 18.00 Nagypéntek Úrvacsorás istentisztelet
2023. április 09. 05.00 Hajnali harangszó, imaközösség
2023. április 09. 10.00 Húsvétvasárnap Úrvacsorás istentisztelet
2023. április 10. 10.00 Húsvéthétfő Úrvacsorás istentisztelet

Állandó alkalmaink

HÉTFŐ:	Énekkar	18.30 óra
SZERDA:	Nagymama-kör	09.00 óra
	Imakör	19.00 óra
CSÜTÖRTÖK:	Kismama-kör -páros hét	10.00 óra
	Bibliaóra	18.00 óra
PÉNTEK:	Férfi kör (páros hét)	18.00 óra
	Női kör (páratlan hét)	19.00 óra
	Cserkész foglalkozás	18.00 óra
VASÁRNAP:	Istentisztelet	10.00 óra
	Gyermek Istentisztelet	10.00 óra
	Mustármag csoport	10.00 óra
	Konfirmáció (hetente)	11.30 óra
	Felnőtt konfirmáció	15.00 óra

Az ÖSSZHANG gyülekezeti újság megalapításakor szerepelt rejtvény rovat a lapszámokban, sőt szent nevetés rész is, amely a szórakozást és humort biztosította a tartalmi kínálatban. Amennyiben a gyülekezet tagjainak elnyeri tetszését (az előző oldalakon szereplő keresztyén fejtörők), és jelzik a szerkesztőség felé (illetve személyesen a rovat vezetőjénél: Vitárius Gábornál), hogy szeretnének a jövőben ilyen tartalmakat is olvasni, akkor a jövőbeli újságunk elkészítésénél ezeket a rovatokat sem mellőzzük.

Hivatali – bejelentési, egyeztetési idő:

hétfőn és csütörtökön 16.30-17.30 óra között és vasárnap istentisztelet után, illetve előzetes megbeszélés szerint.
(Kiemelten: lelkipásztori beszélgetések, esküvők, keresztelek, látogatások, temetések kapcsán.)

A Gyülekezet elérhetőségei:

cím: 1171 Bp. Rákoscsaba u. 2.
telefon: 257-73-56
email: budapest-rakoscsaba@reformatus.hu
honlap: www.rakoscsabairef.hu
istentiszteletek közvetítése:
www.youtube.com/c/rakoscsabairef

Kedves Testvérek!

Már nagyon sokat beszélgettünk arról, hogy milyen jó lenne ha a gyülekezeti újságunkba is be kerülne egy kis könyv ajánlós rovat. Most kaptam erre egy lehetőséget amit ki is használok.

Íme egy két könyv amit nagy szeretettel ajánlok a Testvéreknek. Az újságban igyekszem első sorba az újdonságokat bemutatni, de persze az izgalmas könyvek sem maradnak ki.

Thoma László rövid lélegzetvételű, megrázóan őszinte és nyers vallomásában a traumát átélt ember belső vívódását, „pokoljárását” mutatja be. A 2019-es Ráday utcai református kollégiumi tűzből megmenekülve szembe kell néznie az élet törékenységgel és saját tehetetlenségével, lelkésként pedig hitének megrendülésével is meg kell küzdenie. A szerző arra bátorítja olvasóit, hogy a gyógyulás érdekében merjék valóságosan is megélni a traumával jelentkező érzéseket, a fájdalmat és a haragot, hiszen minden új kezdet vajúdással és a régi hozzáállás átalakulásával jár.

Egy tizenhat gyermekes édesanya emlékiratai. A most megjelenő memoár terjedelme az első kiadásnak több, mint kétszerese. Az eredeti szöveg korábban nem közölt, naplószerű feljegyzésekkel és levélrészletekkel, helyenként pedig – dőlt betűvel jelezve – a családtagok kiegészítő megjegyzéseivel, reflexióival bővült.

Spurgeon világhírű áhítatoskönyve végre magyar nyelven is olvasható! 772 oldalon, minden napra két áhítat C.H. Spurgeon-től exkluzív, igazi bőrkötésben, bibliofil papírra nyomtatva, zsebkönyv méretben. Számtalan keresztény inspiráltak Spurgeon közvetlen és éleslátó írásai és ezek a klasszikus meditációk ma is ugyanolyan aktuálisak, mint amikor megírták. **A hónap könyve!**

Ebben a könyvben még mélyebbre visz a Megváltó életének és jellemének megismerésében. Nemcsak tényeket tudunk meg Jézusról, hanem megismerjük a szívét: az örömet és a bánatát, a szenvedélyét és a fájdalmát, s hogy miért olyan fontos neki a mi megmentésünk. Jézus harminchárom éven keresztül átélte és átérezte mindazt, amit mi: a gyengeséget, a fáradtságot, a szomorúságot, az elutasítást. Elfáradtak a lábai és fáj a feje. Isten azt akarja, hogy megismerjük őt. Engedd, hogy a könyv lapjain megszólítson a történelem legnagyobb Hőse, akiben megtalálod a választ legnagyobb szükségéidre!

Most először erre a pár könyvre gondoltam. Ha bármelyik könyv felkeltette az érdeklődést az Iratterjesztésben meg lehet őket rendelni.

Áldás, békesség

Lajos Anett
Iratterjesztés